

ilerici YURTSEVER gençlik

YIL : 1 - SAYI : 10
29 MART 1976
250 Kuruş

GENÇLİK, ULUSAL VE SOSYAL KURTULUŞ MÜCADELESİNDE HALKIMIZIN YANINDADIR.

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

emperyalizmin politik karargahı

MC YIKILMALIDIR !

• HALKTAN YANA, DEMOKRATİK İLERİCİ BİR İKTİDAR İŞBAŞINA GEÇMELİDİR !

Yığınlar bu sloganları haykırıyorlar: **«MC yıkılmalıdır!»**, **«Hükümet İstifa!»** işçiler, köylüler, öğrenciler, aydınlar, öğretmenler, tüm emekçiler meydanları dolduruyorlar **«MC Yıkılmalıdır!»**, **«Hükümet İstifa!»** diye. Böylelikle bu sloganlar, tüm emekçilerin, ulusal demokratik güçlerin ortak sloganları olarak ortaya çıkıyor. Nitekim, Ankara'da on demokratik kuruluşun, faşist baskı ve terörü protesto etmek için geçtiğimiz günlerde Tandoğan Meydanı'nda düzenlediği yığınsal gösteri, bu konuda somut bir örnek oldu. 30 bini aşkın ilerici, yurtseverin katıldığı miting tüm Ankara'lılar tarafından sevgi gösterileri ile selamlandı, yürüyüş kollarının geçtiği yerlerde pencerelerden, balkonlardan çiçekler atıldı. Miting, ilerici basında da geniş yankılar uyandırdı.

Tüm ilerici, demokratik, devrimci güçlerin bu yığınsal çıkıştan çıkarması gereken dersler vardır

Ankara'daki miting, her şeyden önce, farklı görüşlere sahip olmakla birlikte, temelde ilerici olan emekçilerin demokratik hak ve özgürlükleri uğrunda birleşebildiğini göstermesi açısından önemlidir. Fakat, faşist baskı ve teröre karşı en etkili eylemlerin, tüm demokratik örgütlerin içinde yeraldığı, işçi sınıfının başını çektiği yığınsal çıkışlar olduğunu hiç bir zaman gözden kaçırmamak gerekir. Emperyalist kölelik zincirine, faşist baskı ve teröre karşı fiiliyatta varolan eylem birliğini örgütlü bir güç haline dönüştürmek, tüm demokratik güç ve kuruluşların başta gelen görevidir

Ankara'daki mitingden çıkarılması gereken ikinci ders şudur: İşçi sınıfına ters, sapık akımlar hiç bir zaman kitle hareketleriyle bütünleşemezler. Onlar, ya burjuvazinin kendilerine verdiği yığınsal çıkışları dağıtma görevini yerine getirmeye çalışırlar (DİSK'in Taksim mitinginde olduğu gibi); ya da kitlelerin peşinden sürüklenerek, dar grup anlayışlarından vazgeçme durumuna düşerler. Ankara'daki mitingde maocuların, troçkistlerin, goşistlerin istedikleri gibi at oynatamamaları bunun somut bir örneğidir. Mitingde haykırılan sloganlar, sapık akımların ileri sürdüğü, yanlış hedefler gösteren sloganlar değil, tüm ulusal demokratik güçlerin anti - emperyalist, anti - faşist platformdaki ortak sloganlarıdır.

Ankara mitingi'nin ortaya çıkardığı diğer bir ders şudur: Emperyalist güçlere sırtını dayamış işbirlikçi tekelci burjuvazinin beslemesi faşist çeteler, emekçilerin yığınsal çıkışlarına saldıramıyorlar. Faşist komandolar, mitinge saldırmak için hazırlanmışlar, ancak, emekçi kitlelerin akan seli karşısında kaçmışlardır. Bu durumda göstermektedirki, faşist baskılara en akıllıca

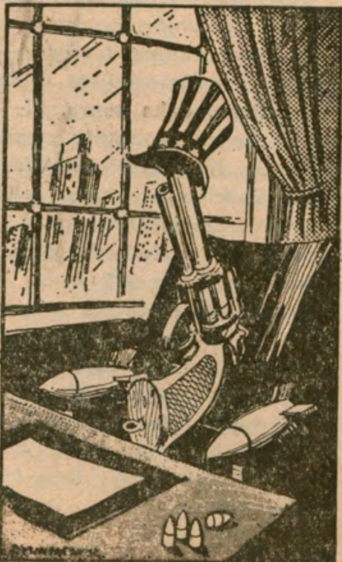
(Devamı 11. sayfada)

başyazı

DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELESİNDE İLERİ !

Gittikçe tecrit olan ve hiç bir zaman kitlesel bir güce dönüşemiyen faşist çeteler, bir kitle temeli yaratabilmek için okullarda yeni yeni yöntemler uyguluyorlar. Okulları işgal ederek, devrimcileri okula silah zoruyla sokuyorlar. Ayrıca, öğrencileri zorla anfilere doldurarak gûya forumlar düzenliyorlar, öğrencilerin akademik, demokratik haklarını savunuyor görünüp onları yanlarına çekmeye çalışıyorlar. Bu açıdan, işgal ve boykot gibi eylemleri faşist

(Devamı 11. sayfada)

CİNAYETLERİ KİM PLANLIYOR !

Ülkede bir cinayet kasırgası hüküm sürüyor. İlericiler, yurtseverler artık güpegündüz, sokak ortasında pusu kurularak öldürülüyorlar. Cinayetler için eskiden olduğu gibi özel bir ortama, bir senaryo hazırlanmasına gerek duyulmuyor. Katiller ise, sokaklarda serbestçe geziyor, derslere bile giriyorlar. Şişli meydanında 1 Aralık 1975 sabahı yüzlerce kişinin gözü önünde öldürülen Cezmi Yılmaz ve Halil Pelitözü'nün katilleri yakalanmadı. Kıbrıslı Özer Elmas'ı öldürenler bulunmadı. Ankara'da sokak ortasında ilerici gençleri öldürenler serbestçe dolaşıyorlar. Özer'in ardından da sınıf arkadaşı Kıbrıslı Mehmet Ömer Beşiktaş'ta tabancayla vuruldu. Olayların birbirleriyle olan ilişkisi sadece tahminlerde kalmıyor. Geçtiğimiz günlerde Dr. Fazıl Küçük'ün gazetelerde yayınlanan demeci dikkati çekti. Küçük, «faşist eylemler Kıbrıs'ta hazırlanıyor» diyordu. Küçük'ün demecinin ışığında olaylar araştırıldığında ilginç gerçekler ortaya çıkıyor. Bunlardan çıkan sonuç şu ki son saldırıların Kıbrıs yüksek öğrenim gençliğine yöneltilmesi rastlantı değil. Kıbrıs halkı üzerinde büyük bir saygınlığı olan Kıbrıslı gençlerin saygınlığını, giderek kendilerini ortadan kaldırmak amaç.

Cinayetleri aydınlatabilmek için geçtiğimiz Kasım ayına kadar uzanmak gerek : O günlerde İstanbul'da Niğde öğrenci yurdunda iki Kıbrıslı öğrenci, bir faşistin işareti üzerine saldırıya uğramışlar ve çeşitli yerlerinden usturayla yaralanmışlardı. Hemen arkasından Ankara'da bir Kıbrıslı öğrenci tabancayla yaralandı. Aynı günlerde İstanbul'da Aksaray'daki MHP binası önünde iki Kıbrıslı dövüldü. Ve 1976 başlarında Özer El-

(Devamı 11. sayfada)

TÜRKİYE GENÇLİĞİNDEN HABERLER

ÇANAKKALE

Çanakkale içinde vurdular
beni,
Ölmeden mezara koydular
beni.
Off!... gençliğim eyvah!..

Çanakkale savaşlarının 61. yıldönümüydü bu yıl.. 61 yıl önce 1915'te emperyalistler ilk oyunlarını kendi çıkarları uğruna yüzbinlerce emekçinin üzerinde, onları ölüme sürükleyerek oynamışlardı. Şimdi sıra ikinci oyunlarında. Emperyalizmin ve ülkemiz kapitalistlerinin kanlı maşaları faşist komandolar «şanlı tarihimiz» diyerek geçmişi sömürmek istiyorlar. 61 yıl önce yüzbinlerce kişiyi öldürtüp vatanı satan hainler gibi, kendilerine milliyetçiyiz diyorlar. 18 Mart gelince Çanakkale'ye üşüşüyorlar ulumak için, halkın kendilerine beslediği kin ve nefrete aldırmadan. Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde halkımız yanında olan Çanakkale gençliği uğraşının şeklini ve amaçlarını belirlemiştir. Halkımız bir emperyalistin yanında diğer emperyaliste karşı savaş vermeyecektir artık. Geçen zaman emekçi halkımızın bilinçlenmesi lehine işlemiştir. Savaşımız, emperyalizme ve faşizme karşı emekçi halkımızın bağımsızlık savaşı olacaktır. Halkımız üzerindeki baskılar son bulmalıdır...

KAHROLSUN FAŞİZM!..
YAŞASIN GENÇLİĞİN ANTİ-EMPERYALİST, ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GÜÇ BİRLİĞİ.

Çanakkale'li İlerici Gençler

ANTALYA CHP MERKEZ İLÇE GENÇLİK KOLU

NEREYE GİDİYORUZ?

Devlet kasasını soyanlarla, adam öldüren eşkiyalarla, onların destekcisi olan SAĞ CEPHE İKTİDARI ile NEREYE GİDİYORUZ?

Başbakanın yeğeniyim diyen bir kişi, devlet kasasını soyuyor. Kimin bu paralar? Her halde, işbirlikçilerin verdiği vergiler değildir. Çünkü vurguncular, doğru dürüst vergi vermezler. Ancak son yıllarda Halkımızın gelişen iktidar olma mücadelesi, bu kompradorların korkulu rüyası oldu. Çünkü halk iktidarı, bir avuç azınlığa, devleti soydurmayacaktır. Bu gelişmeyi gören işbirlikçiler, vurgun düzenleri devam etsin diye özel örgüt kurmuşlardır. Bunlara ülkücü komandolar denmektedir. Ne yapar ülkücüler? Gelen emirlere göre adam öldürür, parti binalarına, profesörlerin evlerine bomba atarlar.

İzmirde bir jandarma yüzbaşısı 200 civarında faşisti ellerinde çek silahları ile yakalayınca faşistlerin başı olan bir kişi hemen demeci patlatıyor. «Komutan aşırı solcudur» diye. Buradan da anlaşılıyor ki; sağ cephe iktidarına ters düşen bir hareket yaptın mı, suçlusun yada aşırı solcusun.

TRT yetkililerine soruyoruz: Bir bankadan 2000 TL. lık soygunlar, TRT haber bültenlerinde yer alıyor da neden devleti 20.000.000 TL. dolandıranlardan bahsedilmiyor? Bu ne biçim TRT?

Yasaları uygulamayan, Danıştay kararlarını hiçe sayan, ülkemizi kana bulayan kendi görüşlerinden olmayan devlet memurlarını sürüm sürüm süründüren, dış devletlere karşı ülkemizin hakkını koruyamayan, işçinin köylünün alın terini yeğenlere, biraderlere dağıtan bu iktidardan hesap sorulacaktır.

KAHROLSUN HALKIMIZIN ALIN TERİNİ SÖMÜRENLER...
KAHROLSUN SERMAYE CEPHESİ VE FAŞİZM...

Antalya CHP Merkez İlçe Gençlik Kolu

TRAFİK KAZASI DEĞİL; BOZUK DÜZENİN KURBANI.

GÖKALP ŞAHİN

Gökalp Özşahin adlı bir tıp öğrencisinin, tedbirsizlik ve ilgisizlik nedeninden devamlı kaza olan Cennet kavşağında bir arabanın çarpması sonucu ölmesi, çevre halkının protestolarına yolaçmıştır.

Londra asfaltı üzerinde olan Cennet kavşağından Basınköye ve Safraköye yollar ayrılmaktadır. Halkın bu işlek yerden karşıdan karşıya geçmesi zorunlu olmasına karşın, bu ekspres yol üzerinde ne bir alt geçit, nede üst geçit yapılmıştır.

16 - 17 - 18 Mart günleri binlerce kişinin protestoya katılmasına rağmen tedbirsizliğin sürdürüldüğü, hiç bir ilgilinin soruna eğilmediğini saptayan çevre halkı 20 Mart günü büyük bir protesto mitingi yapmayı kararlaştırmışlardır.

2 otobüs ve 4 jiip dolusu polis olay yerine gelerek toplanan halkı dağıtmaya kalkmıştır. Buna rağmen halk dağılmadan saatlerce beklemiş, polis engeline rğmen tedbirsizliği protesto etmişlerdir. «Bozuk düzenin bozuk yolları», «Tedbir almayan MC istifa», «Karayolları müdürü, komando değil geçit istiyoruz» adlı pankartlara polisce el konulmuş halkın tepkisi üzerine geri verilmiştir.

Anarşist gelişme yasası kapitalist düzenin özünden gelmektedir. Her olay da kitlelerce lanetlenen kapitalist düzen halkın demokratik iktidar isteğini günbe gün acil hale getirmektedir.

bizim köşemiz

SERİNYOL ORTA OKULU

Bizler Antakya'ya bağlı Serinyol bucağında bulunan Serinyol orta okulu öğrencileriyiz. Okulumuz her yönden feci bir durumdadır. Okulun 150 öğrencisi olup bunlar 6 sınıfa bölünmüştür. Bu 6 sınıfa da yalnız 2 öğretmen verilmiştir. Halbuki geçen 1974-75 öğretim yılında görevli 6 öğretmen vardı. M.C. başa geçince bu öğretmenler teker teker sürüldü. Kala kala 2 öğretmen kaldı. Arkadaşlarımın çoğu uyanmamışlardır. Bilinçsizdirler. Onun için böyle durumlarda aciz kalıyoruz. Fakat ne olursa olsun hiç bir öğrenci böyle bir durum karşısında kendini tutamıyor. Eylemlere katılıyor. Öyle oldu da. Arkadaşlarımızla birlikte 2 gün boykot yaptık. Buda yöneticileri harekete geçirmedi. Hiç bir şey yapmıyorlar. Sanki öğretmensizliğe seviniyor gibiler.

Okulda karşı fikirli gurup yok. Öğrenciler kendilerini bilinçlendirecek herhangi bir kuruluşa bir derneğe sahip değildirler. Bilinçlenmiş öğrenciler tarafından ne zaman bir dernek kurulmak istense Milli eğitim müdürlüğü tarafından önleniyor. Orta okul öğrencilerine dernek kurma hakkı tanınmıyor. Fakat ne kadar engel olunursa olunsun gerçekciliği, devrimciliği okul içinde yaymağa çalışacağız. Aydınlanmamış arkadaşları kitap ve dergi okutarak bilinçlendireceğiz. Onlara gerçek yolu gösterecek, haksızlık zulüm ve baskılara karşı birlik olmalarını sağlayacağız.

Öğrencilerin, halkın uyanmasını engelleyerek onlara her zulümü, baskıyı yapan M.C. iş yaptığını sanıyorsa aldanıyor. Ne kendisi nede Emperyalist, Faşist müdürleri halkın uyanmasını engelleyemiyeceklerdir. Öğretmenleri sürmek, öğrencileri okuldan atmak çözüm değildir. Sahte milliyetciliği aşılamayı marifet sayıyorlarsa şunu bilsinler ki bu iş er geç tersine dönecektir. Bu yaptıklarının hesabını vermelerinin zamanı yaklaşmıştır. Selamlar, başarılar.

Serinyol orta okulu devrimci öğrencileri adına
Mehmet KARAÇAY

NE DERSİN KARDAŞ ?

Yoksullar eksi, zenginler artı
Kiminin altında mercedes, taksi
Kiminin altındaki kır eşeğe
Ne dersin Kardaş?

Kiminin tabağı porselen.
Kiminin toprak.
Üç günde bir yemeğe
Ne dersin Kardaş?

Biri kürk giyer
Biri şalvar
Yirmi yamalı pantolon
Ne dersin Kardaş?

Adil BUDAK

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ

Mesihpaşa Mahallesi
Aksaray Cad. No. 5
Kat: 5 Sis Pastanesi üstü

Laleli
İstanbul

A.Ü. TIP FAKÜLTESİNDE FAŞİST OYUN !

15 Mart'ta A.Ü. Tıp Fakültesi Morfoloji binası kantinine, askeri öğrenciler arasındaki faşistlerin yaptıkları baskın ve arkasından polisin devrimci öğrencilere karşı giriştiği saldırı hareketi, faşist-polis işbirliğini açıkca gözler önüne sermiştir.

15 Mart Pazartesi günü saat 8.30'da, I. Anfideki Anatomi seminerinde, Anatomi kürsüsü başkanı Prof. Dr. Kaplan Arıncı, 14 Mart tıp bayramı nedeniyle okul duvarlarına ve çevresine yazılan sloganlara değinerek ders dışı bir konuşma yaptı. Kızgınlığı her halinden belli faşist Kaplan Arıncı şunları söyledi:

«Arkadaşlar, bu memlekette zenginleri istismar edenler kadar fakirleri de istismar edenler var. Onları kendi çıkarlarına alet etmek isteyenler var. Duvarları kirletip yazılarla dolduruyorlar. Neymiş efendim! «Halklara Hürriyet!» «Faşizme Son!». Ulan eşşek herif, faşizm gelirse senin yüzünden gelecek bu memlekete. Arkadaşlar, ben şunu söyliyeyim. Ben hiçbir partiden değilim. Hepsinin de Allah belasını versin! Ne geliyorsa onlardan geliyor bu memlekete. Olmasalar daha iyi...»

Bunun üzerine, biz devrimci öğrenciler faşist profesörün bu davranışını protesto ederek, anfiyi terkettik. Ve ayrıca bu durumu bir yazıyla -110 ikinci sınıf öğrencisinin imzasını taşıyan bir yazıyla- okul idaresine, siyasi partilere ve basına duyurduk.

Öğleyin saat 14.00 sıralarında da Tıp Fakültesi Morfoloji binası kantini, askeri öğrenciler içindeki faşistler tarafından basıldı. Bir kısmı başka okullardan olan 60-70 kadar askerî öğrenci, kantine gelerek devrimcileri kantinden çıkarmak istedi. Devrimciler karşı koyunca da şişe, sopa ve sandalyelerle üzerimize saldırdılar. Bu arada dikkati çeken şey, her zaman sürekli olarak okulda devriye gezen polislerin bile faşistlerin saldırısı sırasında ortalıkta görünmemesiydi.

Polis, daha sonra, biz okulun önünde saldırıyı kınamak için forum yaptığımız sırada gelerek bizim etrafımızı çevirdi. Ve biz düzensiz bir şekilde okula girmek zorunda kaldık.

Devrimcilere karşı polisler saldırıya geçti, öğrencileri coplamaya, yakaladıklarını götürmeye başladı. Anfilerde, laboratuvarlarda, tuvaletlerde, dekanlık bölümünde yapılan öğrenci avı sonunda, polis 200 kadar öğrenciyi coplaya coplaya yakalayıp götürdü. Sadistcesine zevk alarak vuruyordu yakaladıklarına..

Bu arada askerî öğrenciler, kantinden çıkmışlar ve ellerini kollarını sallaya sallaya otobüslerine binerek karargahlarının yolunu tutmuşlardı bile. Sivil faşistler ise saldırının ganimetlerini toplamışlar, kantine giderek devrimcilere ait eşyaları yağmalamışlardı. Bir tanesi 400 lira değerinde olan Anatomi atlasları, ders kitapları, laboratuvar önlükleri ve hatta vestiyerdeki giyecekler -pardesü, palto, ceket vb.- bile faşistler tarafından talan edilmişti.

BİR GRUP TIP ÖĞRENCİSİ

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ:

"YAŞASIN İLERİCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ"

İlerici gençlik üzerindeki baskılar, son günlerde daha da yoğunlaştı. Geçtiğimiz hafta **İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ**'nin afişlemesine üç yüz kişi katıldı. Gece, polis 20 arkadaşımızı hiç bir gerekçe göstermeden göz altına aldı. Polis afişlere kanunsuz olarak el koydu. Göz altına alınan dernek üyesi sekiz arkadaşımız Teşvikiye polis karakolunda feci şekilde dövüldü.

Geçtiğimiz 15 Mart'tan bugüne dek faşist ve polis saldırıları şu okullarda açık bir şekilde görüldü.

16 Mart günü İTİA'de faşist saldırılar sonucu dört arkadaşımız yaralandı, ayrıca polis saldırıya uğrayan ilerici gençlerden 10 kişiyi göz altına aldı. Tabancalı, bıçaklı ve muştalı faşistler okul içinde ilerici yurtsever öğrencileri polisle birlikte yakaladılar.

17 Mart günü faşistler Vatan Mühendislik Yüksek Okulunda sekiz arkadaşımızı tabanca bıçak ve muşta ile yaraladılar. Olay yerine gelen polis, saldırgan faşistleri değil saldırıya uğrayan ilerici öğrencileri alıp götürdü. Yaralıların çoğu, göz altına alınan arkadaşlarımızın çoğu İGD üyesidir.

22 Mart günü faşist komandolar, Dil Tarih ve Coğrafya Fakültesinde derse girmek isteyen ilerici öğrenciler üzerine bomba attılar. Faşistlerin engellemesi nedeniyle öğrenim yılı başından beri okullarına giremeyen öğrenciler, okula girmek isteyince saldırıya uğradılar. Faşistlerin saldırısı sırasında okulun giriş kapıları tamamen hasar görmüştür.

23 Mart günü faşistler Galatasaray Mühendislik Okulunu basarak, okulun camlarını ve kapılarını kırdılar bir ilerici, devrimci öğrenciyi bıçakla yaraladılar.

Faşist çetelerin okullara yaptıkları saldırılar sonucu, 40'ı aşkın İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ (İGD) üyesi öğrenci göz altına alınmıştır.

Faşizmin arkasındaki güçleri görmezlikten gelmek ve faşizmi yalnız okullardaki beş on kiralık canileri olarak görmek bizleri büyük yanılgılara götürür. Biz ilerici yurtsever gençlik olarak, bu günkü MC iktidarının ve faşist saldırıların arkasındaki güçlerin kimler olduğunu görüyoruz. **Bunlar, saldırgan emperyalist güçlere sırtını dayamış işbirlikçi burjuvazi ve gerici faşist güçlerdir.** Bu saldırgan güçlere karşı, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği yaparak, faşizmin saf dışı edileceğine inanıyoruz. Bu doğrultuda ilerici gençliğin birliği acil bir önem taşımaktadır.

BEYTEPE'DE JANDARMA İŞGALİ

HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ BEYTEPE KAMPUSUNDA BOYKOT SÜRÜYOR

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampus'u açıldığından beri burayı kontrol altına alabilmek için faşistler öğrenci kitlesi üzerinde, idarecilerin ve jandarmanın da desteğiyle baskı eylemlerine giriştiler.

Kitleden soyutlanmış bu 50-60 kişilik faşist grup kantini işgal etmekte, tek tek yakaladıkları devrimci öğrencilere saldırmakta, silah çekmekte ve büyük öğrenci kitlesinin baskısıyla üzerleri arandığında, tabancadan dinamit lokumu ve bıçağa kadar her türlü öldürücü silâh bulunmakta, buna rağmen her zamanki gibi, haklarında en ufak bir soruşturma açılmamaktadır.

Şükrü Bulut ve Nuray Erenler arkadaşlarımızın, isimleri bilinen faşist ve polislerce öldürülmesinden sonra can güvenliği kalmadığı gerekçesiyle kapatılan Hacettepe Üniversitesi, 1 Mart'ta açıldığında değişen bir şey olmadığı görüldü. **İçlerinde arkadaşlarımızın katilleri de bulunan faşist grubun Beytepe Kampus'unda rahatça dolaşmasını ve 6 arkadaşımızın okuldan 2 sömestri uzaklaştırılmasını protesto için yapılan, 5000 öğrencinin katıldığı forumda faşizm lanetlendi ve katillerin yakalanması istendi.**

2 Mart'ta Kampus'a gelenler, üzerlerine ateş açan 50 - 60 kişilik komando gurubunu karşılarında buldular. Binlerce öğrenci taşla, sopayla komandolara gereken dersi verdi. «Rıfat Başçavuş»un emriyle kız erkek demeden öğrencileri dipçikleyerek faşistlerin imdadına yetişen jandarma, bir kez daha kampus'ta bulunuş nedenini ispatlamış oluyordu.

Bu arada kendilerini savunmadan başka suçu olmayan 150 öğrenci tutuklandı. «Devlet Güvenlik Kuvvetlerine karşı koyma» gerekçesiyle Devlet Güvenlik Mahkemesine çıkarıldılar.

8 Mart'ta okula gelindiğinde faşistlerin kantini işgal ettiği görüldü. Sosyal ve İdari İlimler Fakültesinde bir öğrencinin de dövülmesi üzerine yapılan forum da bir günlük boykot ilan edildi.

Salı günü Mühendis Mimarlar Odası Salonunda yapılan forumda Fakültelerde öğrenim süresinin uzatılması, 6 devrimci öğrenciye verilen cezanın kaldırılması, buna karşılık Kampus içinde silahla dolaşan ve devrimci öğrencilere çeşitli baskılarda bulunan faşist grupların saldırılarının önlenmesi, suçluların cezalandırılması, jandarma baskısının kaldırılması, teksir, kitap ve yemek problemlerinin halledilmesi şeklinde beliren isteklerin idarecilere iletilmesi kararlaştırıldı. Kabul edilmemesi halinde boykota gidilmesine oy birliğiyle karar verildi.

Bütün Bu Protestolara, İsteklere Karşı İdarecilerin Tutumu :

Beytepe Direktörü ve Rektör Yardımcısı Güral Ataman «forumlara katılmaları için öğrencilerin zorlandığını» söylediğinde beşbin kişinin bir ağızdan **«isteyerek geldik»** demesi üzerine söyleyecek söz bulamamaktadır.

Gürol Ataman imzasıyla 1 Mart 1976 da asılan «Öğrencilere Duyuru»da **«Çeşitli öğrenci grupları arasındaki çatışmaların gruplaşmalar sonucu ortaya çıktığı tesbit edildiğinden 2 Mart 1976 tarihinden itibaren Kampus içinde herhangi bir amaçla toplantı düzenlenmesi, 5 - 6 kişiden fazla topluluk halinde hareket edilmesi yasaklanmış bulunmaktadır. Aksi davranışlar kolluk kuvvetlerini karşılarında bulacaklardır»** denilmektedir.

İsteklerin dikkate bile alınmaması sonucu 12 Mart'ta yapılan bir forumda 2 Nisan'a kadar boykot'a gidilmesi oy birliğiyle kabul edildi.

19 Mart'ta yine M.M. Odası salonunda öğrenci velileri, öğretim üyelerinin de bulunduğu toplantıda, % 95 e varan çoğunluğun katıldığı, başarılı boykotun devamı için önerilerde bulunuldu.

Hacettepe - Beytepe'den bir grup Öğrenci

■ ABÖK'ÜN «YUSUF KÜPELİ KURTARILMALIDIR» KAMPANYASI İLE İLGİLİ AFİŞİ.

YUSUF KÜPELİ İLE DAYANIŞMA BÜYÜYOR

● BÜTÜN SİYASAL TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR !

YUSUF KÜPELİ'YE ÖZGÜRLÜK!

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ'nin geçtiğimiz haftanın sonunda yaptığı afişlemenin bir sloganı bu idi : **YUSUF KÜPELİ'YE ÖZGÜRLÜK!** Bu slogan, bir bütün olarak gençliğin, emekçi halkımızın ortak isteği idi. Çünkü, Yusuf Küpeli, halkının çıkarı uğrunda mücadele etmiş bir yurtseverdi. İşte bunun için o, işbirlikçi burjuvazinin, gerici faşist güçlerin hışmına uğramış ve zindanda ölüme terkedilmiştir. Bilindiği gibi Yusuf Küpeli ağır derecede hastadır ve kendisi bu durumu ve yapılan baskıları bir mektup ile demokratik kamuoyuna duyurmuştur. Ayrıca, Yusuf Küpeli, içeride, tüm demokratik güçlere yönelik provokasyonlarla karşı karşıyadır. (Bu konuda bkz. İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK Sayı: 4) Demokratik güçler ve kuruluşlar, Yusuf Küpeli'ye yapılan baskıları kınamışlar ve derhal serbest bırakılmasını istemişlerdir. Henüz yeni kurulmuş olmasına rağmen **İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ**, ilk kurulduğu günden itibaren Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması için bir imza kampanyası açmıştır.

YUSUF KÜPELİ İLE DAYANIŞMA YURTDIŞINDA DA BÜYÜYOR

Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'nin **«Yusuf Küpeli Kurtarılmalıdır»** kampanyası sürmektedir. ABÖK'e bağlı elliyi aşkın örgüt, Avrupa'nın çeşitli kentlerinde bildiriler yayınlıyor, toplantılar yapıyor ve gösteriler düzenliyor.

Geçtiğimiz aylarda ABÖK temsilcileri, ABÖK'nin de üyesi bulunduğu **Dünya Barış Konseyi (DBK)** Başkanı Romesh Chandra ile birlikte bir basın toplantısı düzenlemişlerdir. Dünyanın çeşitli ülkelerinden basın mensuplarının katıldığı toplantıda Yusuf Küpeli'ye yapılan baskılar, Türkiye'deki faşist tırmanış bir kez daha geniş bir biçimde anlatılmıştır.

Batı Berlin Barış ve Özgürlük Komitesi, CHP, DİSK, TÖB-DER Genel Başkanlıklarına gönderdiği mektuplarda, Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması için demokratik güçlerin verdiği somut mücadele ile dayanışma içerisinde olduklarını belirtmiştir.

Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması için demokratik kuruluşların verdiği mücadelenin başını çekenlerden birisi de Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu (ATTF) dir. ATTF ve ATTF'ye bağlı örgütler bu konuda çeşitli eylem biçimlerini ileri sürmektedirler.

ATTF'ye bağlı olan İngiltere Türkiyeli İşçiler Birliği **(İTİB)**, İngiltere İşçi Partisi sol grubu milletvekillerinden Arthur Latham ile bir görüşme yaparak, Yusuf Küpeli'nin durumunu anlatmışlardır. Bu görüşmenin sonucunda Arthur Latham, Türkiye'deki ilgililere Küpeli'nin serbest bırakılmasını isteyen mektuplar yazacağını, bu konuda elinden geleni yapacağını belirtmiştir.

İTİB'in girişimleri sonucu, Uluslararası Af Örgütü, Yusuf Küpeli'nin durumu hakkında Türkiye'deki yetkililere başvurmuş ve bilgi istemiştir. Ayrıca, Sosyalist Doktorlar Birliği, Türk Tabipler Birliği'ne, Yusuf Küpeli'nin sağlık durumu ve hapishanedeki koşullar hakkında bilgi isteyen bir mektup göndermiştir.

ATTF'ye bağlı olan Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği **(FTİB)**, tüm politik tutuklulara yapılan baskılar konusunda bir toplantı düzenlemiş, Küpeli'nin serbest bırakılmasını istemiştir. FTİP, ayrıca, Cumhurbaşkanı'na ve Ecevit'e çektiği telgraflarda, Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması için yetkilerini kullanmaları ve çaba göstermeleri istemiştir.

ATTF üyesi Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği **(HTİB)** Kongresi'nde Kongre Divanı'nın, Yusuf Küpeli'nin serbest bırakılması için ilgililere başvurması kararlaştırılmıştır. Fransa Türkiye'li Öğrenciler Birliği Tours Şubesi, Ecevit'e ve Cumhurbaşkanı'na gönderdiği mektuplarda, hapishanelerde devrimcilere, yurtseverlere yapılan baskılar kınanmış, Küpeli'nin bilerek ölüme terk edilmesine sessiz kalınmamasını istemiştir.

Gelsenkirchen İşçi Birliği, Cumhurbaşkanı'na, Ecevit'e, Anayasa Mahkemesi Başkanı'na çektiği telgraflarda, Anayasadaki demokratik hak ve özgürlüklerin tüm politik tutuklular ve Yusuf Küpeli için uygulanmasını istemiştir. Gelsenkirchen İşçi Birliği, Yusuf Küpeli'ye gönderdiği mektubunda da şöyle demektedir : **«Üyesi bulunduğumuz Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi ve Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu bu konuda geniş bir kampanya açmıştır. Dünya Barış Konseyi'ne ve Demokrat Hukukçular Birliği'ne, kamuoyuna duyurmak için ilk girişimlerimiz oldu. Bu kampanyamız gittikçe güçlenmektedir. Dostça selamlar.»**

BÜTÜN SİYASAL TUTUKLULAR SERBEST BIRAKILMALIDIR!

Demokratik güçler, kuruluşlar, kişiler, yalnız Yusuf Küpeli'nin değil, tüm siyasal tutukluların serbest bırakılması için seslerini yükseltiyorlar. Gerici MC iktidarı ise buna karşılık içerideki siyasal tutukluların koşullarını giderek çekilmez bir hale getiriyor. Geçtiğimiz günlerde sanatçı Yılmaz Güney'in Ankara Kapalı Cezaevi'nden Kayseri Cezaevi'ne nakledilmesi bunun somut bir örneğidir. Güney Film, kamuoyuna yaptığı bir açıklama ile bu durumu kınamıştır. Duyuru'da şöyle denmektedir: «Daha düne kadar, Yılmaz Güney, Ankara Kapalı Cezaevi'ndeki faşizmi yaşayan mahkûmlardan biriydi. Cezaevi'ndeki faşist uygulamaları bir bildiriyle halka açıklamak istedi. Ama egemen sınıflar, her zamanki gibi, halkın gerçekleri bilmesini istemedikleri için bunu önlemeye çalıştılar. Yılmaz Güney aleyhinde soruşturma açtılar ve mahkemesi Ankara'da devam ettiği halde, Kayseri Cezaevi'ne sürdüler.

Ülkemiz gittikçe yoğunlaşan faşist bir ortamın içindedir. Faşizmin her türlü uygulaması ANKARA KAPALI CEZAEVİ'nde yaşanmaktadır. Mahkûmların yakınlarıyla bile görüşmesi kısıtlanmakta, kitap ve gazete okumak yasaklanmakta, koğuşlarda geceleri bile meydan dayağı çekilmekte, açlık, soğuk, hastalık gibi **(Devamı 11. sayfada)**

DİYARBAKIR ÖĞRETMEN LİSESİ'NDE BASKILAR...

Lice TÖB-DER Şubesinin yayın organı olan «DEPREM» in 6 ıncı sayısında Diyarbakır Öğretmen Lisesi'ndeki baskılar kınanmakta ve özetle şöyle denmektedir : **«Diyarbakır Öğretmen Lisesi'nde ilerici-yurtsever öğretmen ve öğrenciler üzerinde faşist baskılar yoğunlaştırılmıştır.**

Bu faşizan baskıların öğretmen Lisesi'nde ki uygulayıcıları hakim güçlerin uşaklığını yapan okul müdürü BAHATTİN ATİLLA ve Eğitim Şefi Sezai EREN, MC iktidarınca, Öğretmen Lisesine militan olarak atanmışlardır. Gelişen olaylar şöyle:

1 — Aralık ayında Ertuğrul Genç adlı öğrenci okul yatakhanesinde 9 faşist komando tarafından dövülmüştür. Olay sırasında idarecilerden hiçbiri okulda bulunmamaktaydı. Bunun yöneticiler tarafından planlanmış bir saldırı olduğu açıktır.

2 — Okul içinde, tüm yöneticiler, polis ve öğrencilerin gözü önünde Hayri Yılmaz adlı öğrenci faşist komandolar tarafından bir kaç yerinden bıçaklandığı halde, saldırganlar hakkında hiçbir işlem yapılmamıştır. Olayla ilgili olarak tanıklık yapmak isteyen iki ilerici öğrenci dövülerek tehdit edilmişlerdir.

3 — Necdet Çetin adlı öğrenci yatakhanede Erdem Şenocak ve Sakin Akın adlı faşist komandoların saldırısına uğramıştır.

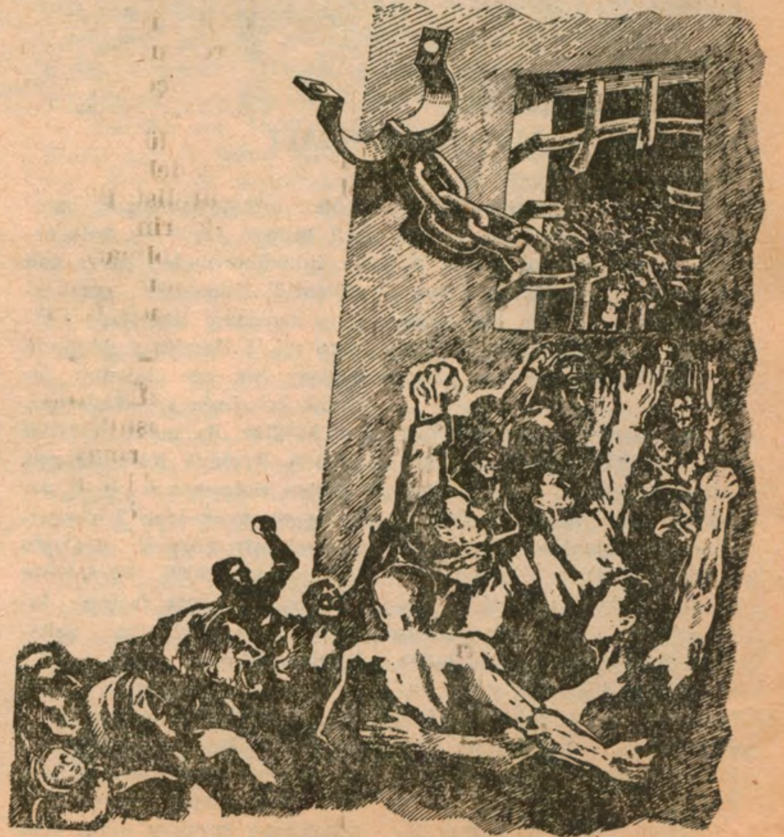
4 — Şehmuz Özzengin adlı öğrenci dolabını gerekçesiz aramak isteyen okul yöneticilerince dövülmüş ve 3 gün okuldan uzaklaştırılmıştır. Aynı öğrenci bu olaydan bir kaç gün sonra faşistler tarafından dövülerek komaya sokulmuştur.

5 — 28/1/1976 tarihinde faşist bozkurtlar, devrimci öğrencilere bıçaklı sopalı genel bir saldırı yapmışlardır. Faşistler saldırdıkları halde 3 devrimci öğrenci okuldan atılmışlardır.

6 — Okul idarecileri, ilerici öğretmen ve öğrencileri tahrik etmek için öğretmenler odasına ve öğrenci lokaline bozkurt resimleri asmışlardır.

7 — 22/2/1976 Pazar günü faşist komandolar yatakhanede bulunan öğrencilere saldırarak birçok kişiyi yaralamışlardır.

8 — TÖB-DER üyesi Zehra Sengit okul yönetimince hasta yatağından kaldırılarak istifaya zorlanmıştır.

GENÇ İŞÇİLER ALTI AYDIR KAYA-DÖKÜM'DE GREVİ BAŞARIYLA YÖNETİYOR

Ankara'da Sanayi Bölgesinde 74 işçinin çalıştığı Kaya Döküm Fabrikasında 6 ayı aşkın bir süreden beri grev devam ediyor. Daha iyi sosyal haklar, ücret zammı isteyen işçiler patronun haklarını vermeye yanaşmaması üzerine oy birliğiyle grev kararı almışlar. DİSK Maden - İş'e bağlı işçilerle sohbet etmek için gittiğimizde onları birbirleriyle şakalaşırken bulduk. 10 kişi kadardılar. «Niye bu kadarsınız» diye sorduğumuzda «hergün nöbetleşe grev gözcülüğü yaparız» diye cevaplandırdılar. Hepsi genç arkadaşlardı. Sohbete başlar başlamaz bize çay, sigara ikram ettiler. Sorularımızı cevaplandıracaklarını, morallerinin çok iyi olduğunu, **«grevimiz bir ay değil, bir yıl değil, on yılda sürse haklarımızı almadan işbaşı yapmayız.** Patron bizi bölebilmek için başka bir fabrika daha açtı, bazı arkadaşları kâra ortak edeceğim diye kandırdı, beş on arkadaşımızı satın aldı, fakat bu arkadaşlar da daha sonra aldatıldıklarının farkına vardılar, bizden özür dilediler. Önceleri gözcü çadırımız vardı, baktık patron imana gelmiyor, kışta bastırdı bizde devrimci arkadaşların yardımıyla kendimize suntadan bir baraka yaptık, sobamız, kömürümüz var üstelik sıcak çayımızı da içiyoruz» diyorlar, bir taraftan da birbirlerine laf atıp şakalaşıyorlardı.

Gazetemiz yoluyla ilerici, yurtsever genç arkadaşlara diyecekleriniz varmı diye sorduğumuzda: «Sen sor biz söyleyelim, zaten hepimiz genciz, tabii ki diyeceklerimiz var», dediler.

Bizde şu soruları sorduk :

■ **İşsizlik ve pahalılık neden var, hayat nasıl ucuzlar? «İnsanın insanı sömürmediği bir toplum» nedir, nasıl olur?**

■ **İşçi sınıfının birliğini bozmaya çalışan faşist, maocu akımlar hakkında ne diyorsunuz? İşçi, öğrenci, köylü gençliğin birlik olması gerekir mi? DİSK hakkında diyecekleriniz var mı?**

Selahattin Emre (22) : «Ben hergün işe bir saatlik yoldan gelirim. Günde beş lira dolmuş parası veririm. Bekârım ama aldığım ücretle insanca geçinilemez. İşsizliği yok etmek için patronlar ve onların düzenini temsil edenler yeni işyerleri açmıyorlar, her yerde işsizlik var; bu bozuk düzende, pahalılıkta olur işsizlik te. Bize ağır sanayi lazım, sayımız çok çoğalacak birlik olacağız işte o zaman kendi iktidarımızı kuracağız, sömürünün olmadığı halk iktidarı kuracağız.

Bizim birliğimizi bozmak isteyen, birlik olmamızdan korkan faşistlerdir, «maocularda» onların ekmeğine yağ çalıyorlar. Bizim sendikadan da bir isteğimiz var, o da eğitim çalışmalarına az zaman ayırıyor, bize sınıf bilinci kazandırılmalı. Tabii ki İşçi, Öğrenci, köylü gençlik tek bir çatıda birleşmeli. Talebeler bir kere üretimin içine girseler de neler çektiğimizi bir anlasalar.»

Necmi Özdemir (19) : «İşçi Temsilcisi : Biz biliyoruz ki bizi işsizlik ve pahalılık cehennemine mahkum etmek isteyenler bir avuç parababası dır. Bu çıbanı ancak işçilerin başını çektiği halk iktidarı kökünden kazır. Sömürüsüz bir düzen sosyalizmdir. Bizim zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yoktur. Bu dava en başta bizim davamızdır.

Bizim birliğimizi bozmak isteyenler patronların paralı adamları ayaktakımı faşistlerdir. Bizi içimizden parçalamak isteyenler ise burjuva veletleri «maocu» denilen «laf devrimcileri»dir. Seydişehir'de kardeşlerimize faşistlerin daha dün saldırdıklarını unutmadık, İstanbulda ise sendikamız temsilcileri toplantısını basmaya kalkan «maocular»ın da gerçek içyüzleri iyice ortaya çıktı. İçimize girmeye çalışan bunları işçi, köylü, öğrenci gençlikten atmalıyız, ilerici, yurtsever, devrimci gençliğin birlik olması zaruridir. Öğrenci arkadaşlar çok güzel lafediyorlar ama bizim çektiklerimizi çekenler az. Sendikalar da bizlere verdikleri eğitim seminerlerini artırmalıdırlar daha çok eğitim istiyoruz.»

TOPLUMDA GENÇLERİN YERİ VE ROLLERİ

18 - 20 Haziran 1975 tarihlerinde UNESCO'nun NGO Standing Committee'si tarafından gençlerin hakları ve sorumluluklarıyla ilgili bir sempozyum örgütlendi. Dünya Sendikalar Federasyonundan bir delegasyonun da katıldığı bu sempozyum günümüz toplumunda gençlerin rolünü geniş ölçüde tartışma fırsatı doğurdu.

Gençler ve özellikle işçi gençler yıllardan beri toplumsal yaşamda egemenliklerini duyurmuşlardır. Yeni olmamakla birlikte bu, büyük ölçüde önemlidir ve gençlerin politik, ekonomik, toplumsal ve kültürel hayata şimdiye kadar görülmemiş ölçüde katıldıkları dikkate alınacak olursa yeni önem kazanmış bir sorundur.

Gençlerin toplumsal hayata bu denli büyük ölçüde katılmasının kapitalist ülkelerde doğurduğu bunalımları açıklamak için birçok çabanın ortaya çıkmasına neden olmuştur. Çoğunlukla gerçeklikten kopuk bir biçimde sürdürülen bu araştırma onları, gençlerin hayata bu denli katılmalarının sadece «yetişkinlerin iktidarı» na karşı duydukları bir tepkinin sonucu olduğuna götürmüştür. Bu sonuçtan, gençlerin toplumu yeniden biçimlendirebilecek tek güç olduğu fikrine varmak birçok kişinin kolaylıkla atabileceği kısa bir adım olmuştur.

Böyle fikirler gerçekte göründüğü kadar «devrimci» değildir. Burjuvazi daima gençler ve yetişkinler arasındaki farklılıklardan yararlanmak, eski bir deyişle söylemek gerekirse «böl ve yönet» politikasını uygulamak için çabalar harcamıştır.

Gerçekten de, kapitalist ülkelerde gençlerin bütün gelişme düzeylerinde toplumsal mücadelelere yığınsal katılışı, kapitalist toplumun gençlerin isteklerini karşılama yeteneğinde olmadığını yansıtır.

Okuma yazma bilmezlik, öğrenimde fırsat eşitsizliği, yetersiz ve uygunsuz meslek eğitimi, işsizlik ve her türden fark gözetmeler gençleri, derinden etkilemektedir ve onları, yetişkin kuşaklara karşı değil, bu adaletsizlikleri yaratan sömürü düzenine karşı çıkartmaktadır.

Kapitalizmin derinleşen genel krizi özel olarak genç işçilerin güçlüklerini ve gelecek hakkındaki endişelerini arttırmaktadır. Bunun için, şimdiye kadar hiç çalışmamış milyonlarca gencin çalışmaya başlamak için iş aradıklarını düşünmek yeter.

Özellikle pornografinin -seks yayınları, seks filmleri vb.- yayılmasından da görülebileceği gibi, kapitalizmin derinleşen krizinin ortaya çıkardığı ahlak üzerindeki önemli etkiler gözönüne alınarak bu koşullarda gençlerin asiliğe sürüklenmesi kolayca anlaşılabilir. Bugün Amerika Birleşik Devletlerinde günümüz toplumunda hayatta kalabilmek hakkında bir kitap satın almak mümkündür. Böyle bir kitabın başlığı çok düşündürücüdür: «Bu Kitabı Çalın»

Kapitalist ülkelerde burjuvazi gençlerin mücadelesinin yolunu değiştirmek ve onlarla uzlaşmak için büyük çabalar harcamaktadır.

Aynı durum, kapitalist olmayan gelişme yoluna giren ve buradaki gençlerin yeni sömürgeciliğe karşı ülkelerinin mücadelesini etkin olarak desteklediği Üçüncü Dünya ülkeleri içinde geçerlidir.

Bundan dolayı Dünya Sendikalar Federasyonu ve ona bağlı örgütler genç işçileri, özgürlük ve barış içinde yaşayacak bir dünyada daha iyi bir hayata sahip olabilmek için işçilerin yürüttüğü mücadeleye daha sıkı bağlamaya çaba göstermektedir. Buna katkıda bulunmak için Dünya Sendikalar Federasyonu, gelecek yıl «Toplumda ve Çalışmada Genç İşçilerin Rolü» konulu bir Dünya Sendikalar Konferansı düzenleyecektir.

«Ücretlerin eşitliği yalnız erkek işçilerden, çok daha kötü koşullarda çalışan kadın işçilerin çıkarları açısından değil, sermayenin saldırganlığına karşı kitlelerin genel mücadelesi bakımından kesinkes gereklidir. Aynı şekilde, üretimde ve özellikle zanaat kesiminde çalışan gençlere uygulanan aşağılık ortaçağ rejimine karşı da etkin bir mücadele yürütülmelidir. Hâlâ günümüzde de büyük bir utanç kaynağı olan bedava çıraklığa karşı savaşmak ve yetersiz ödenekli çıraklığı temelden kaldırmak. Kısaca üretimde yer alan kadın işçilerin ve gençlerin özel çıkarlarını korumak için mutlak önemli olan kitlelerin ihtiyaç ve hayati çıkarları alanında kadın işçiler ve gençlerle, ergin işçiler arasında sağlam bir bağ kurulmuş olur.»

7 Temmuz 1922

G. DIMITROF

GENÇLİK VE SINIF MÜCADELESİ

Günümüzde, gençliğin «politik aktivitesi'nin» gerek kapitalist metropollerde ve gerekse de ulusal kurtuluş savaşı veren ülkelerde son derece arttığı görülüyor. Bu durum, gençlikle ilgili çeşitli sorunların, dünya ölçüsünde tekrar tekrar tartışılmasına yolaçtı. Özellikle 1968'lerde meydana gelen, kapitalist ülkelerdeki gençlik hareketleri karşısında, bir kısım çevreler, gençlikle ilgili sorunları çarpıtan bir dizi «sol», «goşist» teoriler ortaya attılar. Onlara göre, işçi sınıfı artık «devrimci bir sınıf olmaktan çıkmış», «Leninizm devre dışı kalmış» ve, aydın-öğrenci kesimlerden meydana gelen yeni bir «toplumsal katman» sınıf kavgasında «ön derliğe hak» kazanmıştı. Buna karşılık reformistler de -sağ oportünistler- her zaman olduğu gibi gençliğin «politik aktivitesini» reddeden teslimiyetci bir çizgi izlemişlerdi. Sınıf mücadelesinin şaşmaz mantığı karşısında bu tezler, önce gerilemiş ve daha sonra da bir bir yıkılmıştır. Sosyalistler, bu türlü çarpıtmalara karşı her zaman mücadele etmişler; gençlikle ilgili her konuda sınıfsal yaklaşımı hiç bir şekilde elden bırakmamışlardır.

GENÇLİK, SOSYAL-POLİTİK ETKİLERE AÇIK BİR YAŞ KATEGORİSİDİR :

Gençlik hareketlerine sınıfsal bir yaklaşım, en başta gençliğin «sosyal yapısı» ve «karakterinin özellikleri» meselesinin açıklığa kavuşturulmasını gerektirir.

Gençlik, sosyal bir grup olarak belli bir yaş kategorisini temsil eder; dolayısıyle toplumda varolan sınıfların genç nesillerini içine alır. Bu nedenle gençlik, **homojen olmayan** bir yapıya sahiptir; yani «topluma özgü sınıf çelişmelerini» bünyesinde taşır. Gençliğin, bir bütün halinde sosyal-politik çehresini belirleyen esas faktör, toplumda varolan sınıflara bağımlılığıdır.

Bununla birlikte gençliğin «sosyal yapısı» ve «karakterinin özelliklerini» belirlerken, bir yaş kategorisi olmaktan ileri gelen ortak özelliklerini de dikkate almamız gerekir. Bu ortak özellikler şöyle sıralanabilir: «aşırı duyarlılık ve dolaysız tepkiler», «dinamizm», «atılganlık ve feragat», «sosyal-politik etkilere açık olma» vb.

> **«GENÇLİĞİ, SINIFSAL BÖLÜNMÜŞLÜĞÜ İÇİNDE ELE ALMAYAN VE ONUN GRUPSAL BÜTÜNLÜĞÜNÜ ABARTAN GÖRÜŞLER KADAR, YALNIZCA ONUN SINIFSAL BÖLÜNMÜŞLÜĞÜNÜ MUTLAKLAŞTIRAN VE BÖYLECE SOSYAL BİR GRUP OLMAK ÖZELLİĞİNİ REDDEDEN GÖRÜŞLER DE YANLIŞTIR.»**

Gençliği, yalnızca «sınıfsal bölünmüşlüğü» içinde ele almak, işçi - köylü emekçi sınıflarla, onların genç nesillerinin tamamen özdeş olduğu şeklinde bir anlayışa yol açar ki, bu da gençliğin **sosyal bir grup** olma niteliğini reddedmek anlamına gelir. Gençliğe ait ortak özellikler, genel sınıf özellikleriyle birleştiğinde, gençlik kitlelerine «bağımsız bir grup» bütünlüğünü verir. Ancak bu bağımsızlık, sınıfların bağımsızlığı gibi mutlak anlamda bir bağımsızlık olmayıp, «göreceli bir bağımsızlık» şeklidir.

Demekki, gençliği bir yandan onun sınıflara bölünmüşlüğünden ileri gelen sınıfsal özellikleriyle, diğer yandan da bir yaş kategorisi olmaktan ileri gelen ortak özellikleriyle ele almak ve bunların bütünlüğü içinde değerlendirmek zorundayız.

Gençliği, sınıfsal bölünmüşlüğü içinde ele almayan ve onun grupsal bütünlüğünü abartan görüşler kadar, yalnızca onun sınıfsal bölünmüşlüğünü «mutlaklaştıran» ve böylece sosyal bir grup olmak özelliğini reddeden görüşlerde yanlıştır.

Gençliğe özgü, ortak özellikler, onların farklı sınıflardan gelmelerine rağmen, bir **birliktenlik** meydana getirmelerine yol açmakta ve sonuçta çalışan ve okuyan gençlik yığınlarının **yek-pare bir eylem dizisi** izlemelerine olanak sağlamaktadır. Bununla birlikte onların ortak özelliklerini, «sınıfsal çıkarlardan daha güçlü bir itici güç» saymak temel bir yanılgı olur. Gençlik, sınıfsal çıkarlar temeli üzerinde biçimlenir ve eylemleri sosyo-politik içeriği bakımından bu temelden kaynaklanır. Bu nedenle gençlik, işçi-emekçi sınıfların, bütün halkın gerçek kurtuluşa yönelik mücadeleleriyle kendi geleceğini birleştirmeksizin hiç bir başarı elde edemez. Gençliğin kurtuluşu işçi ve emekçi sınıfların kurtuluşuna, yani sosyalizme bağlıdır.

GENÇLİK SINIF MÜCADELESİNDE AKTİF POLİTİK BİR GÜÇTÜR

Gençlik meselesi, kuşkusuz, **günümüze has bir realite** değildir. Devrimci hareket, sınıf mücadelesinde gençliğe daima özel bir önem vermiştir. Daha 1905'lerde LENİN şunları söylüyordu : «Sadece daha çok ve daha cesaretle ve daha çok cesaretle ve daha çok genci partiye almak gereklidir.» «Gençlik, öğrenci gençlik ve daha çok işçi gençlik mücadelenin sonucunu tayin edecektir.»

Devrimci eylemin somut pratiği, Lenin'in görüşlerini tümüyle doğruladı. Her kesimden milyonlarca genç burjuva egemenliğine, Emperyalizme, Faşizme ve her türlü gericiliğe karşı verilen mücadelelerde işçi sınıfının yanında yer alarak büyük ve etkin görevler başardı. Sosyalizme yönelen ülkelerde, gençlik işçi sınıfının en yakın **«yedek gücü»** olarak, yeni toplumsal ilişkilerin kuruluşu savaşına katıldı.

Sosyal - siyasal süreçlerin hızlandığı çağdaş koşullarda, gençliğin sınıf mücadelesine katılışı çok daha ileri bir düzeyde gerçekleşiyor. Zira dünya gençliği, sosyalizmle kapitalizm arasındaki «tarihsel savaşın» her alanda şiddetlendiği, düne göre son derece farklı koşullar altında yaşıyor ve bu koşullar, gençliğin «ideolojik oluşumunu», «sosyal yapısını» ve «politik aktivitesini» derinden etkiliyor.

Çağımızda gençliğin «politik aktivitesini» belirleyen etkenleri şu noktalarda toplayabiliriz :

1 — Kapitalizm, emperyalizm aşamasına geçmesiyle birlikte her türlü «tarihsel gelişme perspektifi» kaybetmiş toplumsal hiçbir soruna çözüm getiremediği gibi, mevcut sorunları daha da derinleştirmiştir. Sermayenin merkezileşme ve yoğunlaşma sürecini daha da hızlandıran Tekelci devlet kapitalizmi, bir avuç finans oligarşiyle halk arasındaki çelişkiyi her bakımdan şiddetlendirmiştir. Bilimsel teknik ilerlemenin yarattığı geniş olanakları değerlendiremeyişi ve hatta pekçok bilimsel bulguyu insanlığın hizmetine sunmaktan kaçınmasıyla, uluslararası gerginliği artıran ve dünya barışını tehdit eden militarist ekonomisiyle sosyalist ülkelere ve barışsever halklara karşı izlediği düşmanca politikasıyla, artan ekonomik ve politik baskılarıyla kapitalizm, yalnız işçi sınıfının değil, bütün halkın ve onların genç nesillerinin nefretini üzerine çekmektedir. Dolayısıyla kapitalizmin genç nesillere «vaadedebileceği» hiçbir gelecek yoktur. Bu durum orta ve küçük mülk sahiplerini kadınları, gençleri, toplumun en geniş kesimlerini işçi sınıfına ve onun sosyal - politik eylem platformuna yaklaştırmaktadır.

> **«GENÇLİK EYLEMLERİ, KAPİTALİST DÜNYANIN DERİNLEŞEN SOSYAL-POLİTİK BUHRANLARININ AÇIK BİR İFADESİ OLARAK ORTAYA ÇIKIYOR VE OBJEKTİF OLARAK EMPERYALİZME, TEKELLERİN EGEMENLİĞİNE, HALKLARI BASKI ALTINA ALMA POLİTİKASINA VE HER TÜRLÜ SÖMÜRÜYE KARŞI BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, BARIŞ VE GERÇEK KURTULUŞ HAREKETLERİNE YÖNELİYOR.»**

2 — Gençliğin «politik aktivitesini» belirleyen bir diğer faktör, sosyalizmin dünya ölçüsündeki başarıları ve ulusal kurtuluş hareketlerinin kaydettiği gelişmeler olmaktadır. Genç nesiller sosyalizmin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin, emperyalizm karşısında elde ettiği zaferlerden etkilenmekte özellikle emperyalizmin gerici ve saldırgan karakteri karşısında ezilen halkların ve sosyalist ülkelerin yanında yer almaktadır. Hindi - çini ve Ortadoğu halklarına karşı, ABD emperyalizminin hunharca saldırıları, Şili ve benzeri ülkelerdeki karşı-devrimci hareketler, gençliği uluslararası planda da bütün ilerici devrimci güçlerle dayanışmaya sevketmiştir.

3 — «Bilimsel ve teknik devrim, bizzat gençliğin sosyal yapısını ve oluşumunu, hayati özlemlerini ve olanaklarını, sosyal davranışının özelliklerini etkilemektedir».

Bilimin üretici bir güç haline gelmesi, üretimin otomasyonuna ve dolayısıyla biryandan işçi ve emekçi sınıfların eğitim düzeylerinin yükselmesine diğer yandan da daha çok sayıda uzmanlaşmış işgücünün üretim sürecine katılmasına yolaçmaktadır. «Emeğin entellektüelleşmesi» aydınların ve genç nüfusun toplumsal konumunu etkiliyen değişiklikler yaratmaktadır. Bu kesimler, sosyal bakımdan işçi sınıfına gittikçe daha çok yaklaşmaktadırlar.

İşte gençlik kitlelerinin sınıf mücadelesinde gittikçe artan önem ve etkileri ancak bu gelişme içinde kavranabilir.

Gençlik eylemleri, kapitalist dünyanın derinleşen sosyal-politik buhranlarının açık bir ifadesi olarak ortaya çıkıyor ve objektif olarak emperyalizme, tekellerin egemenliğine, halkları baskı altına alma politikasına ve her türlü sömürüye karşı, bağımsızlık, demokrasi, barış ve gerçek kurtuluş hareketlerine yöneliyor.

PEKİN VE AVRUPA

Üçüncü dünyanın «patron»u rolünü oynamaya çalışan Çin'li liderler uzun yıllar Avrupa ile çok az ilgilendiler. Son yıllarda ise Pekin liderlerinin Avrupa'da etkili olmak için en gerici, saldırgan emperyalist güçlerle ilişki kurmaya çalıştığını görüyoruz. Batı Almanya intikamcılarının başı John Strauss'un defalarca Pekin'e davet edilmesi, bu amaçlar doğrultusundadır. Son olarak John Strauss'un Loakheed şirketinden rüşvet aldığının saptanması konuyu daha da ilginç kılmaktadır. Bu nedenle, Pekin'li liderlerin Avrupa politikası ile ilgili olan bir yazı sunuyoruz.

Son zamanda uluslar arası politikada acaip bir raslantı görülmektedir. Ne zaman, gerilimlerin yumuşatılmasında küçük bir ümit ışığı ortaya çıksa Pekin, silahlı maoist propaganda ve diplomasisi ile SSCB. ve diğer sosyalist ülkelere çamur atmaya ve politik sorunların yapıcı çözümlerine engel olmaya çalışarak, sahneye çıkmaktadır. Örneğin, Avrupa sorunlarında, bir Avrupa konferansı çağırısı, kıtada işbirliği ve güvenliği güçlendirme sorununda Pekin'in bu davranışını görebiliriz. İki yıl önceleri Pekin dünyanın bu kesimine az bir ilgi göstermişti. Fakat olaylar değişti bugün Pekin'in Avrupa'ya ve onun sorunlarına ilgisi oldukça artmıştır. Aniden Çin'li dip lomatlar ve resmi kişiler çeşitli uluslararası forumlarda bu sorunlardan bahsetmeye başladılar. Aralarında hiçbir şekilde Avrupa güvenlik ve işbirliğinin dostları olarak adlandırılmayan B. Avrupa politikacıları ve devlet adamları Çin'i giderek daha fazla ziyaret etmektedirler. Onların Pekin liderleri ile aralarında olan konuşmaları Çin'de geniş olarak yayınlanmıştır. Bu ilgiyi ne teşvik etmiş olabilir? Avrupa güvenliği gibi bu tür uluslararası önem taşıyan sorunların çözümüne yardım etme arzusu olabilir mi? Yaşlı kıtamızdaki ulusların şimdi birbirlerine eskiden olduğundan daha çok güvendikleri olgusuyla mı izah edilebilir? Veya barış ve anlayış isteyen Avrupa uluslarının çıkarlarını destekleme arzusu mu?

Bunlardan hiç biri, Çin'in eylemselliği gayet değişik nedenlerle harekete getirilmiştir. En başta geleni Avrupa sorunlarını çözmeyi amaçlayan çabaları yıkmak ve mümkün olduğu ölçüde Avrupa'da ve dünyanın diğer kısımlarında gerilimi sürdürmek için kötü niyetli bir arzu olan, oldukça değişik nedenlerle harekete geçirilmiştir. Ve bütün bunlar, gerçek bir önem taşıyan uluslararası bir proje uygulamayı amaçlayan SSCB. ve sosyalist devletleri, diğer barış güçlerini etkisiz hale getirmek için yapılmaktadır.

Avrupa güvenliğinin ve önerilmiş olunan Avrupa konferansının bir çok düşmanları yardır ve bunların en kudurmuşu Pekin'dir.

Örneğin, BM. genel kurulunun 27. toplantısında Çin delegasyonunun başkanı Cluao Kuang-Hua, Varşova paktı ülkeleri tarafından önerilmiş olan Avrupa konferansının gayesinin, güvenlikten ziyade güvensizliği arttırmak için olduğunu ve SSCB. ve sosyalist devletlerin yükümlendiklerinin Avrupa'daki gerilimi şiddetlendireceğini açıkladı.

«NE ZAMAN, GERİLİMLERİN YUMUŞATILMASINDA KÜÇÜK BİR UMUT IŞIĞI ORTAYA ÇIKSA, PEKİN, SİLAHLI MAOİST PROPAGANDA VE DİPLOMASİSİ İLE SOVYETLER BİRLİĞİ VE DİĞER SOSYALİST ÜLKELERE ÇAMUR ATMAYA VE POLİTİK SORUNLARIN YAPICI ÇÖZÜMÜNE ENGEL OLMAYA ÇALIŞARAK SAHNEYE ÇIKMAKTADIR.»

Pekin liderleri, anti-sovyet amaçlarına ulaşmak için ümitlerini bütün dünyadaki militarist çevrelerin eylemlerine ve gerici güçlerin planlarına bağlamaktadırlar. Saçma olan «iki süper güç» görüşünü yaymakta ve SSCB. ne kin dolu saldırılar yapmaktadırlar. Varşova paktını aşağılayıcı, NATO blokunun istilacı eylemlerini temize çıkarmak ve övmek için hiç bir fırsatı asla kaçırmamaktadırlar.

Son günlerde Jenmin Jihpao, Avrupa'daki şimdiki gerilimden sorumlu olanlar Varşova Paktı üyeleridir, Nato'yu destekleyen güçler değildir demiştir.

Pekin liderlerinin sözcüsü olan bu gazete hatta daha da ileri giderek SSCB ve Avrupa'daki diğer sosyalist ülkelere karşı Avrupayı savunma gereksinimi hakkında konuşarak NATO'nun askeri gücünün takviye edilmesini savun maya çalışmaktadır.

Çin'in kitle haberleşme araçları ve diplomasisi «Sovyetlerin Akdenizde yayılması» konusunda İsrailli militaristlerin ve diğer anti-sovyet askeri sözcülerin iddialarını aynen tekrarladılar. Böyle yaparak, Dünyanın bu kesiminde tehlikeli provakasyonlardan, gerilimlerden «gerçekten sorumlu olanlara» doğrudan çıkar sağlayacak şekilde hareket etmektedirler. Tanınmış Amerikan fıkra yazarı Cyrus Sulz Bergerin iyi niyetle Pekin'in 25 yıllık KAP. (Kuzey Avrupa Paktı)nın gizli bir koruyuculuğunu sürdürmekte olduğunu gösteren bir yorum yapması şaşırtıcı değildir.

Bundan başka Çinli liderler, Avrupa'daki ve dünyadaki en gerici guruplar olarak, B. Almanya'daki Josef Srauss gibi uluslararası işbirliği ve barışın düşmanları ile aynı şekilde Avrupa güvenliği sorunlarında aynı mevkileri tutmaktadırlar.

B. Almanya'daki son seçimler sırasında Avrupa güvenliğine açık olarak karşı çıkan bu beyefendinin SSCB. tarafından Avrupa'da başlatılan çok uluslu bir durumun ortağı olan seçmenleri korkutmak için elinden gelen herşeyi yaptığı hatırlanmaktadır.

Bir çok açıdan Pekin yanlış bilgiler ve iftiraları yaymakta B. Avrupalı ortaklarından çok daha başarılıdır. Örneğin, Çin basını, Helsinki toplantısının önemli bir şey taşımadığını ancak B. Avrupa'da Moskova'nın etki çerçevesini genişletmeyi amaçlayan bir Moskova manevrası olduğunu söyleyerek saf kişileri korkutmaya çalışmaktadır. Çin basını tarafından yapılan bu açık uydurmalar, «Avrupada Sovyet egemenliği karşısındaki korkudan bahseden,» Batı Almanya'daki Muhalefet parti lideri Herr Schröder ve Avrupa konferansının sadece Sovyetlerin çıkarlarına hizmet etmekte olduğunu iddia eden, Herr'in politik destekçisi R. Jeager gibi batılı politikacıların yaptığı açıklamalardan çok az farkla değişiklik göstermektedir.

Çin'li sahte devrimciler Avrupa kıtasında silahların stok edilmesini azaltmayı amaçlayan çabaları gizlemeye çalışmaktadırlar ve açık olarak onların şimdiki düzeylerinde korunmasını desteklemektedirler. «Uluslararası barış ve uygunluğu muhafaza etmek için» Avrupa'da Amerikan askeri varlığının desteklenmesinde çağrında bulunmaktadırlar.

«PEKİN LİDERLERİ, ANTİ - SOVYET AMAÇLARINA ULAŞMAK İÇİN ÜMİTLERİNİ BÜTÜN DÜNYADAKİ MİLİTARİST ÇEVRELERİN EYLEMLERİNE VE GERİCİ GÜÇLERİN PLANLARINA BAĞLAMAKTADIRLAR. NATO BLOKUNUN İSTİLACI EYLEMLERİNİ TEMİZE ÇIKARMAK VE ÖVMEK İÇİN HİÇ BİR FIRSATI ASLA KAÇIRMAMAKTADIRLAR.»

London Times'e ve Paris İnformation'a göre Çin'liler Pekin'e yapılan son ziyaretler sırasında B. Almanya dış işleri bakanı W. Scheel, İngiliz dış işleri sekreteri A. Douglas Home ile konuşmalarda görüşlerini açıkladılar.

Bütün bunlar Pekin liderlerinin anti-sosyalist çılgınlıklarında ne kadar ileri gittiklerini ve uluslararası ilişkileri nasıl bozmakta olduğunu göstermektedir.

Onların politikaları barışın ve tüm ulusların çıkarı ile çelişki içerisindedir. Aslında bu Çin halkının çıkarına da ters düşmektedir.

Avrupa'da güvenlik ve barışın güçlendirilmesi zamanımızda zorunludur. Bu tarihsel bir gereksinmedir. Tarihi, soğuk harp ve çatışma dönemine döndürmek zor olacaktır. Sadece Avrupa'da en gerici ve militarist gruplar hala bunu yapabileceklerini sanmaktadırlar. Azgın şovenizmlerinde çok ileri gitmiş olan, Marksizm-Leninizm'i ve proleter enternasyonalizmini terk etmiş olan Maoist lider de aynı şeyi yapmaktadırlar.

*** Bu yazının, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı'ndan önce yazıldığını hatırlatmak isteriz.**

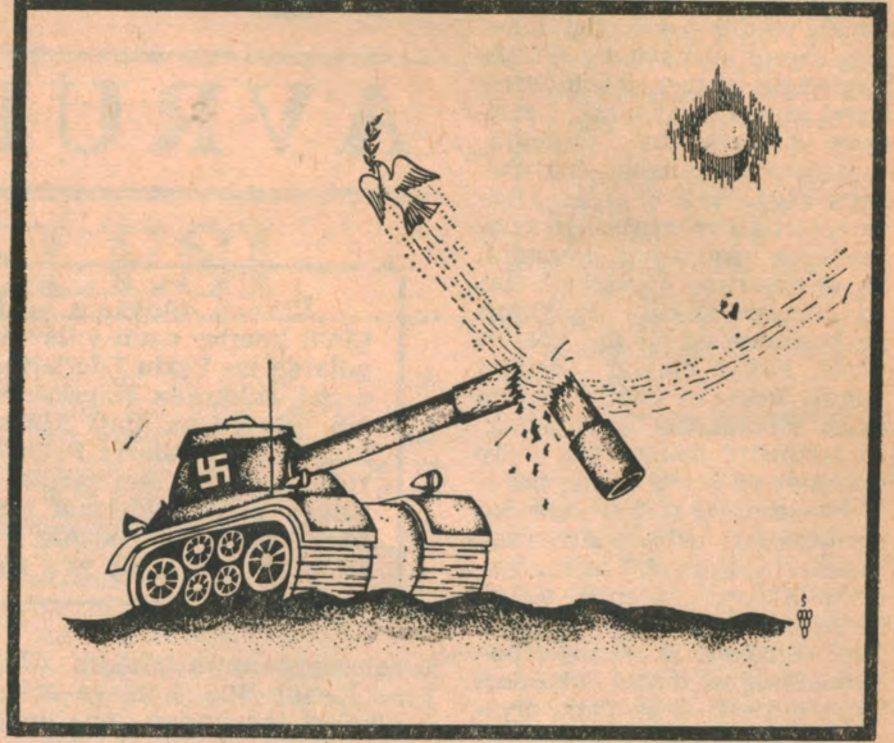
DİMO SOKOLOV

«AVRUPA'DA GÜVENLİK VE BARIŞIN GÜÇLENDİRİLMESİ ZAMANIMIZDA ZORUNLUDUR. TARİHİ, SOĞUK HARP VE ÇATIŞMA DÖNEMİNE DÖNDÜRMEK ZOR OLACAKTIR. SADECE AVRUPA'DA EN GERİCİ VE MİLİTARİST GRUPLAR HALA BUNU YAPABİLECEKLERİNİ SANMAKTADIRLAR. AZGIN ŞOVENİZMLERİNDE ÇOK İLERİ GİTMİŞ OLAN, MARKSİZM-LENİNİZMİ VE PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİNİ TERK ETMİŞ OLAN MAOİST LİDERLER DE AYNI ŞEYİ YAPMAKTADIRLAR.»

FAŞİZME KARŞI KAZANILAN ZAFERİN 30. YILDÖNÜMÜNDE

ULUSLARARASI ÖĞRENCİLER BİRLİĞİ'NİN DUYURUSU

Faşizme karşı kazanılan zaferin 30. yıldönümünde UÖB sekreterliğinin bildirisi,

Bu yıl, bütün dünyayı kapsayan gelişmeyi derin olarak etkileyen büyük bir tarihi önem taşıyan bir olayın - yani faşizme karşı kazanılan zaferin 30. yıldönümünü işaretliyor.

Alman Faşizmi tarafından körüklenmiş olan II. Dünya savaşı insanlığın gördüğü gelmiş geçmiş en büyük bir felakettir. Uygarlığın yazgısına, ilerleme ve demokrasinin geleceğine bu savaşta karar verilmişti.

Zafere, anti-Hitlerci koalisyonun büyük katkıları, tüm anti-faşist güçler ve tüm ilerici insanlık tarafından ulaşıldı. Faşizm, dünya hakimiyetine doğru giden Alman Faşizminin yolunu engelleyen, savaşın esas yükünü taşımış olan, Hitlerci Almanya'nın, daha sonra militarist Japonyanın yenilgisinde ve halkların, faşizmin boyunduruğundan kurtuluşunda temel güç olarak karar verici bir rol oynamış olan ülke, yani Sovyetler Birliğinden 20 milyon kişiyi içeren 50 milyonluk bir hayat kaybından sorumlu idi.

Reichstag üzerinde zaferin bayrağını yükseltmiş olan kahraman Sovyet askerleri, işgal edilmiş ülkelerde geniş olarak gözler önüne serilmiş direniş hareketlerinde ve savaş cephelerindeki milyonlarca yurtsever ve anti-faşist, şanlı gerilla gruplarında ve ulusal silahlı ayaklanmalardaki savaşçılar zafere kendilerini adayarak kanları ile ulaştılar.

Faşizme karşı kazanılan ortak zafere, anti-Hitlerci koalisyon ülkelerinin halkları tarafından büyük katkıda bulunulmuştu. Farklı sosyal sistemleri içeren devletlerin etken askeri ve politik işbirliği pratikte kanıtlanmış oldu.

Faşizmin yenilgisi Avrupa ve Asya'da bir çok ülkelerdeki gerici rejimlerin yıkılmasına yol açtı ve emekçi kitlelerin hakları ve toplumsal ilerleme için verdikleri mücadelede elverişli koşulları yarattı. Dünya sosyalist sistemi ortaya çıktı. Emperyalizmin genel krizini derinleştirdi.

Faşizme karşı kazanılan zafer sömürgeci emperyalist sistemin parçalanmasında olduğu gibi, devrimci dünya sürecinin gelişmesini hızlandırdı ve büyük ulusal kurtuluş hareketlerinin dalgasını geliştirdi.

9 Mayıs 1945'de Avrupa'da silahlar sustuktan sonra sömürgeci emperyalist çevreler II. Dünya savaşının sonuçlarını tahrip etmeye defalarca çalışmışlardır. Uluslararası ilişkilerdeki olumlu değişmelere karşı koymak için tüm mümkün araçları kullanmakta olan sömürgeci ve gerici güçler hala varlık göstermektedirler. Fakat Sovyetler Birliğinin, diğer sosyalist devletlerin ve dünya üzerindeki tüm ilerici ve barışsever güçlerin birleşik çabalarının, ısrarlı barış politikalarının bir sonucu olarak, askeri çatışmalardan, farklı sosyal sistemleri içeren devletlerin barış içerisinde birlikte yaşama ilkelerine dayanan uluslararası, yapıcı ve geniş bir işbirliğine doğru bir dönüşe ulaşılmış olmaktadır.

İki tahrip edici dünya savaşının ortaya çıkmış olduğu Avrupa'da, bir çok sayıda anlaşmalarda, Avrupa güvenliği ve işbirliği konusunda ki devletler konferansı toplantısında yansıdığı gibi, bu kıtada barış güvenlik ve işbirliğini amaçlayan arzularla belirlenen bir ortam yaratılmaktadır.

Kuruluşu öğrencilerin kendilerini adadıkları anti-faşist savaş ile yakından birleşmiş olan Uluslararası Öğrenci Birliği geleneklerini dikkatle sürdürmekte, artırmakta ve onları barış, uluslararası güvenlik, işbirliği, ulusal bağımsızlık toplumsal ilerleme, demokratik ve çağdaş bir eğitim ve öğrencilerin hakları için bugünün ortak anti-emperyalist mücadelesinde uygulamaktadır.

Anti-faşist öğrenci mücadelesinin üstün geleneklerine bağlı kalmış olan IUS «UÖB» bu fırsatla tekrar bir kez daha Yunanistan, Portekiz gibi rejimlerin yıkılmasiyle ifade edilmiş olan faşist diktatörlüğe karşı savaşta erişilmiş başarıları selamlıyor ve bu ülkelerin öğrenci ve halklarının haklı yoluna yapacağı desteği tekrarlıyor.

Bütün Dünya üzerinde UÖB etrafında toplanmış olan ilerici öğrenciler Demokratik Alman Cumhuriyeti'nin başkenti Berlin'de öğrenciler ve gençliğin 10. Dünya festivalinde desteklendiği gibi, 1973 te Moskova'da yapılan Barış güçlerinin Dünya Kongresi boyunca gösterildiği gibi: UÖB. nin II. Kongresinin başarılı sonuçları ile kanıtlanmış olduğu gibi 1978'de Küba'da yapılacak öğrenci ve gençliğin 11. Dünya festivali hazırlıklarında yansıdığı gibi halkların yanında bu mücadelede önemli başarılara ulaşmışlar, dayanışmalarını ve eylem birliğini güçlendirmişlerdir.

Faşizme karşı kazanılan zaferin 30. yıldönümünde UÖB sekreterliği üye birliklerine, tüm öğrencilere, tüm dünya üzerindeki örgütlerine ve tüm ilerici insanlığa şu çağrılarda bulunmaktadır :

— Tüm insanlığın yararı için detant sürecini geriye dönüşsüz kılmak amacıyla bütün dünyada barış, güvenlik ve işbirliğinin arttırılması ve güçlendirilmesi için birleşik çabaları arttırmak.

— Demokratik hakları ve ulusal bağımsızlıkları için savaşan bütün halklarla anti - emperyalist dayanışmaları -UÖB bağlı örgütlerin, üyelerin, öğrencilerin ve ilerici güçlerin- yoğunlaştırmak.

— Bütün enerjilerini insanlığın daha iyi bir geleceği için ve ilerlemeye hizmet etmek ve adamak.

UÖB sekreterliği, dünyadaki öğrencilerin ve örgütlerinin, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme için öğrencilerin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesinin daha fazla gelişmesi için kitlesel eylemler, gösteriler düzenleyerek, somut olarak katılarak, faşizme karşı kazanılan zaferin 30. yıldönümünü göze carpan bir şekilde önem taşıyan bir olay olarak anımsamalarını istiyor.

"HALKLARIN FAŞİZME, NEO-FAŞİZME VE GERİCİLİĞE KARŞI MÜCADELESİNDE ÖĞRENCİLERİN YERİ" KONUSUNDA, ULUSLARARASI ÖĞRENCİ TOPLANTISINA KATILAN TARAFLARCA KABUL EDİLEN VE DÜNYA ÖĞRENCİLERİNE YAPILAN ÇAĞRI.

Öğrenci arkadaşlar,

Faşizme karşı kazanılan zaferin 30. yıldönümünü anmak üzere Polonya'nın Gdansk şehrinde (Eylül 1939'da Nazi ordularının saldırısıyla İkinci Dünya Savaşının başladığı şehir) toplanan 30'dan fazla ülkenin temsilcisi, biz, barış için ve insanoğluna daha iyi bir gelecek sağlamak için hayatlarını veren analarımız, babalarımız ve kardeşlerimizin kan, ter ve fedakarlıkları sonucu özgürlüğü tadan genç nesle, size sesleniyoruz. Faşizme karşı kazanılan zafer bütün dünyanın gelişimini derin bir şekilde etkilemiş, büyük tarihi önemde bir olguydu. O, halkların barış ve özgürlük için, genel anti-emperyalist mücadelesinin hızlı bir uyanışını belirledi.

Bu vesileyle, bütün kalbimizle sizi «Halklara, parlamentolara ve hükümetlere» yapılan çağrıya cevap vermeye, çabalarınızı, insiyatifinizi bir kat arttırmaya, Helsinki konferansının başarılı 3. döneminde belirlenen amaçlar için eylem birliğine, Stokholm çağrısının tam uygulanmasına ve devamlı barış, silahsızlanma, demokrasi, halkların güvenliği ile ilgili ve ayrılıkçılığın, sömürgecilik ve yeni sömürgeciliğin (colonialism ve neo-colonialism) her türüne karşı farklı sosyal ve ekonomik sisteme sahip devletler arasında varılmış anlaşmaların desteklenmesinde mümkün olan ve geniş eyleme çağırıyoruz. Gelin, detant sürecini vazgeçilmez yapmak için ve dünya çapında ve yerel olarak güvenlik sistemlerinin kurulmasını yüreklendirmek ve böylece muhtemel saldırganların ve savaş kundakçılarının kendilerini hareket edemeyecek durumda bulacakları bir uluslararası atmosfer yaratmak için saflarımızı sıklaştıralım.

İnsanlık davasını ve onurunu savunmada can veren kahramanların fedakarlıklarının meyvasını derleyen bizim neslimizi, anti-faşist öğrenci mücadelesinin şerefli geleneğini devam ettirmeye çağırıyoruz.

İSPANYA İŞÇİ SINIFI FAŞİZME KARŞI DİRENİYOR

....

Karanlıkta kar yağıyor.
Sen Madrid kapısındasın.
Karşında en güzel şeylerimizi:
ümidi, hasreti, hüriyeti
ve çocukları öldüren bir ordu.
Kar yağıyor
ve belki bu akşam
ıslak ayakların üşüyordur?
Kar yağıyor
ve ben şimdi düşünürken seni
şurana bir kurşun saplanabilir,
ve artık bir daha
ne kar, ne rüzgar, ne gece...
Kar yağıyor
ve sen böyle «NON PASSARAN» deyip
Madrid kapısına dikilmeden önce
herhalde vardın.

....

İspanya, yığınsal gösterilere sahne oluyor. İspanya'nın tüm kentlerinde sayıları milyonlara varan işçiler, emekçiler ve tüm yurtseverler faşizme karşı genel grevler, yürüyüşler, yığınsal gösteriler yapıyorlar. İspanyol emekçileri faşistleri sırtlarından silkip atmak için ayağa kalkıyor.

1936'da burjuvazinin emrindeki faşistler, İspanya'nın yasal hükümetine ve İspanyol halkına karşı savaş açtılar. Başta işçi sınıfı olmak üzere İspanya halkı saldırganlara karşı koydu. Bir yandan falanjistler, büyük toprak sahipleri, büyük sermaye, Bask bölgesi dışındaki kilise ve Faşist İtalya ile Nazi Almanyası; bir yandan «Ademi müdahale komitesi» ...Silahları yoktu, donatımları yetersizdi ama «Non Passaran» diye dikildiler faşistlerin karşısına yurtseverler. Faşistler, emekçi halkın önünde çakılıp kaldılar mevzilerinde, ağababalarını yardıma çağırdılar. Faşist İtalyanın Afrika ordusu, Nazilerin Kondor birlikleri İspanya'ya girdi. Junker'ler ölüm yağdırdı yurtseverlerin üzerine. Madrid'de, Guernica'da II. Dünya Savaşının genel provasını yaptılar. İngiltere, Fransa, tüm özgürlükten yana (!) dünya seyretti İspanya'da olup biteni. Yardım etmemek bir yana yardım edenleri önlemeye çalıştılar. Öte yandan faşistleri tanklarla, uçaklarla, ordularla destekleyenlere göz yumdular. Fransa'da Leon Blum Fransız ilericilerinin çağrılarına kulaklarını tıkadı, İspanya'ya yardımı önlemek için elinden geleni yaptı. Ve İspanya halkının ulusal bağımsızlık, özgürlük ve barış kavgasına dünyanın dört bir yanından koşup gelen ilericiler sosyalistler, komünistler Uluslararası Tugayları oluşturdular. Amerikadan, İtalyadan, İngiltereden, Polonyadan, Fransadan, Almanyadan, Yunanistandan... Uluslar ayrıydı, ortak yanlarıysa: «Madrid'de ölmek». Sovyetler Birliği, silah ve malzeme yardımı yaptı Cumhuriyetçilere. Gönüllü Sovyet pilotları uçaklarıyla Junkerleri Madrid göklerinde karşıladılar. Uluslararası Tugaylar, Sovyet yardımı ve yurtseverlerin olağanüstü iradesiyle üç yıl direndi İspanya, ulusal bağımsızlık ve özgürlük için.

Bugün İspanya'da başta İşçi Sınıfı olmak üzere tüm emekçi halk üzerindeki baskılar alabildiğine yoğun. İspanya'da grevden geçen yıla dek sözetmek bile yasaktı. Emekçilerin mücadelesi sonucu Mayıs 1975'de bir «Grev Yasası» kabul edildi. Ancak bu yasaya göre :

«İşçiler mukavelelerinde yer alan konularda greve gidemezler. Birden fazla şirkette greve gidemezler. Grev için % 60 çoğunluk gereklidir. Politik grevler yasaklanmıştır.»

Ağustos'un sonunda ise ülkede olağanüstü durum ilanını sağlayan ve yeni ölüm cezaları getiren karar yasalaştı. Bu yasanın ardından, 27 Eylül sabahı Madrid'de, Barselona'da, Burgos'da şafaktan önce beş yurtsever kurşuna dizildiler. İdamlar Madrid'den Stokholm'e, Paris'den Ankara'ya dek tüm ilerici ve yurtseverlerin tepkisiyle karşılaştı.

İspanya İşçi Sınıfı, iç savaşın kırkıncı yılında faşist baskılara sesini yükseltiyor. Ocak ayında 250 bin işçi greve gitti, Madrid metrosu dört gün çalışmadı, posta ve telgraf işçileri işi bıraktı, bankalar kapandı, inşaatlar durdu.

İspanyol polisi 7 Şubat sabahı şafaktan önce işçi evlerini basarak 60 işçiyi tutukladı. Valladolid kentinde yürüyüş yapan grevci otomobil işçilerinden 9'u gözaltına alındı. 13 Şubat günü Madrid, Katalonya ve Asturya'da 150 bin işçi greve gitti. Madrid'de 75 bin yapı işçisi tutuklu bulunan 8 arkadaşlarının serbest bırakılmasını kutlamak için işi durdurdular. 16 Şubat'ta Genel Af ve Katalonya'ya özerklik tanınmasını isteyen 2 bin kişi polisin müdahalesine rağmen toplandı ve gösteri yaptı. Pampeluna'da 40 bin işçi 22 Şubat'ta genel af, özgürlük ve gerçek sendikalar isteklerini belirttiler. Şubatın son günü grevdeki işçi sayısı 220 bini bulmuştu, ayrıca 30 bin ortaokul öğretmeni de grevdeydi. 30 bin maden işçisi iki aydan beri grevde olan 6 bin arkadaşını desteklemek için işi bıraktı. 3 Martta Vitoria'da polis grevci işçiler üzerine ateş açtı, 3 işçi öldü, 100'den fazlası yaralandı. Pamplona kasabasındaki 25 bin işçi olaylar üzerine arkadaşlarını desteklemek için greve gittiler. Ölenlerin cenaze törenine Vitoria'nın 90.000 sakininden 30.000'i katılırken, İçişleri Bakanı klasik işveren ağzıyla «tahrikler olduğunu» söylüyordu. Ardından Vitoria olaylarını protesto için 200 bin işçi genel greve gitti. Bilbao dokları ve gemi tezgahları, Altos Homos'da Demir Çelik Fabrikaları tamamen durdu. Polis Madrid Üniversitesinde toplanarak, İşçi Sınıfıyla dayanışmalarını belirten yurtsever öğrencilere saldırdı. Bilbao'da bir gösteriye ateş açan polis 18 yaşında bir genci vurarak öldürdü. Polisin genci öldürmesi üzerine tüm dükkanlar ve okullar kapandı. Bask bölgesinde, işyerlerinde katılma oranının % 75'e ulaştığı genel grev iç savaş döneminden bu yana yapılan en büyük direnme eylemi oldu. Bilbao'da ölen gencin cenazesi 50 bin kişinin katıldığı bir törenle kaldırılırken, mezarlıkta rahip işçi hakları üzerine bir konuşma yapıyordu. Sadece Bask bölgesinde greve giden işçiler yarım milyonu buluyor. Tüm İspanya'da greve katılanların sayısı ise milyonun üzerinde. Uzun yıllar İspanyol halkını uyutmaya yarayan futbol silahı da geri tepti. Futbolcular sendikalaşmak için mücadele ediyorlar. Son iki hafta içinde 7 ölü ve yüzlerce yaralı veren işçilerin, emekçilerin ve tüm yurtseverlerin faşizme karşı ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi yeni boyutlar kazanıyor. İspanyol halkı faşistlere karşı mücadelesini sürdürürken 27 Eylül sabahı Barselona'da kurşuna dizilen 21 yaşındaki Bask'lı yurtsever Juan Parades Manotas'ın hücresinde yazdığı dizeler Andalusya'dan Asturya'ya, Katalonya'dan Madrid'e tüm İspanya'da dalgalanıyor :

«ÖLDÜĞÜMDE ŞAFAK VAKTİNDE YARIN GELİP AĞLAMAYIN BAŞINDA MEZARIMIN OLMAYACAĞIM ALTINDA TOPRAĞIN ÖZGÜRLÜK RÜZGARIYIM BEN ESECEĞİM ÜSTÜNDE İSPANYANIN.»

LÜBNAN'DA "DONDURULAN,, GİRİŞİM VE YENİ OYUNLAR

Günümüzde emperyalist - kapitalist sistem tarihin çöplüğüne doğru günbegün yuvarlanırken, sonuna yaklaştıkça saldırganlığını arttırmakta, kışkırtma provokasyon ve bozgunculuğu yeni yeni kılıf ve yöntemlere bürünmektedir. Buna karşılık, başında Sovyetler Birliği ve sosyalist dünyanın yer aldığı, barış, özgürlük ve toplumsal ilerlemeden yana güçler mücadele alanında yeni yeni mevziler kazanmaktadırlar.

Artık, çağımızda, bir yanda, barıştan ve ilerlemeden yana güçler ve diğer yanda baskı ve sömürüden yana güçler çok belirgin ve açık şekilde tarihsel yerlerini almışlardır.

Dünyamızın bir çok yerinde olduğu gibi, Lübnan'da da sömürü ve baskıya karşı genel olarak Arap dünyasında, özel olarak Lübnan'da gelişmekte olan ilerici-devrimci hareketi sabote ve tasfiye etmek amacıyla emperyalist güçler, Natocu çevreler, CİA ve gerici-işbirlikçi Arap çevreleri kışkırtma ve provokasyonlar tezgahlayıp, saldırılarda bulunmaktadırlar.

Lübnan'da Tuğgeneral Aziz El - Ahdap önderliğinde girişilen hareket bir yerde donduruldu. Aziz El - Ahdap'ın hareketi konusunda gelen haberler çok çelişkilidir. Hâlâ kesin bir durum söz konusu değildir.

Lübnan'da barış, bağımsızlık, özgürlük ve toplumsal ilerlemeden yana güçler uzun süredir kıyasıya bir mücadele içindedirler. Avrupalıların sayfiye ve eğlence yeri olan eski Lübnan, bugün harabeler ve yıkıntılar halindedir. Lübnan'da uzun zamandır süregelen iç savaş ve bunalım kısmen durmasına rağmen, gerginlik tümüyle devam etmektedir. Süregelen iç savaşın ve bunalımın tüm yükünü Lübnan emekçi yığınları sırtlarında taşımakta ve duymaktadırlar. İç savaş ve bunalım Lübnan emekçi yığınlarına açlık, yoksulluk, salgın hastalık ve felâketlerden başka birşey getirmedi ve getirmeyecektir.

Gerek, bu gerginliğin ve gerekse baskı ve terörün kalkıp ulusal birlik ve barışın gerçekleşmesi için bu uğurda mücadelenin önsaflarında olan herkesin ilericilerin - sosyalistlerin - komünistlerin ittifakı gereklidir.

Lübnan olayları Türkiye halkı açısından çok önemlidir. Ortadoğu'da emperyalizmin yeni savaş maceralarına karşı Arap halklarının uyanık çabalarının yanında Türkiye ilerici güçlerinin de dikkatli olmaları zorunludur. Türkiye'deki ABD ve Nato üslerinin Arap - Lübnan olaylarında kullanılmaması ve kardeş Arap halklarına karşı savaş, saldırı üsleri olmasına müsade edilmemesi gereklidir. Tüm Arap dünyasında olduğu gibi Lübnan'da da sonucu barıştan, özgürlükten, demokrasiden ve toplumsal ilerlemeden yana güçler tayin edecektir.

GENÇLİK ve SANAT

İGD'NİN SANAT ÇALIŞMALARI

Kuruluşundan bu yana pek az bir süre geçmesine karşın, hızla gelişen güçlenen İGD'nde diğer çalışmaları yanısıra sanat çalışmaları da başlamıştır. Kurulan çeşitli sanat kolları kendi alanlarında hem kuramsal, hem de uygulama yönünden yetkinleşebilmek amacıyla, yoğun bir kuruluş çalışmasına girişmişlerdir, öncelikle. Oluşturulmaya çalışan kollar; sinema, fotoğrafçılık, tiyatro, halk oyunları, halk türküleri dalındadır. Bu çalışmalara katılmak ve çalışmaların daha hızlı ve etkin bir biçimde yürümesini isteyen arkadaşların, katkılarını esirgemiyeceklerine inanıyoruz.

SANAT SAYFAMIZ SANAT YÖNTEMİMİZ

Bizler, gazetemizde bundan böyle, sanat sayfasının daha doyurucu olmasını ve yetkinleşmesini istiyoruz. Yüzde yüz doğru olmasa da doğruya yakın, yetkin olmasa da yetkinleşmeye çalışan bir yol sürebilmek, öncelikle sürülecek o yolun, açık seçik gösterilmesine çalışmakla olanaklı olur. Sürdürülecek bu çabaya, ileri yurtsever aydınlarımızın, önce gönül vererek, sonra el uzatarak, genç kardeşlerinin nitelikli sanat ve edebiyat ürünlerini tanıyabilmeleri, seçebilmeleri yönünden gerekli katkılarını esirgemiyeceklerine inanıyoruz.

Gençliğin kavgasını sanat yoluyla olsun ucundan tutmak, hiç değilse bu yanıyla gelişmesine katkıda bulunmak, sanırız her ilerici yurtsever aydınımızın, sanatçımızın görevidir. Sanatçı olma eğilimleri taşıyan genç arkadaşların gelişmesi, büyük bir gençlik kitlesinin sanat açlığının tutarlı bir yolda giderilmesi yine, bu alanda deney sahibi, ilerici aydınlarımızın katkısıyla daha bir başarı ile yürütülebilir kanısındayız.

Bizler «sosyalist gerçekçi sanat yöntemi»ni öğrenmek, yaymak istiyoruz gazetemizde. Bunun için de önce «dilinden» söz etmek gerek, uğraşılan alanın. Kavramlar, terimler yer li yerinde, terminolojik bir sıra içinde ve doğru olarak kullanılmalıdır. Yoksa akı karadan seçmenin hem zor, hem kolay olduğu şu günlerde «kavram kargaşası» büsbütün girer birbirine.

NEDEN SOSYALİST GERÇEKÇİ SANAT YÖNTEMİ?

Çünkü, «sosyalist dünya görüşü»nün, oluşmasına yol açtığı «sosyalist sanat»ın yöntemi, «sosyalist gerçekçilik» tir. Birçok estetikçinin ileri sürmesine karşın, bu sanat yöntemi sadece SSCB'ne özgü değildir. Doğrudan yada dolaylı olarak uyandıracağı etkiyle, sosyalist gerçekçi sanat yöntemi, sadece SSCB'nin değil, aynı zamanda bütün bir sosyalist dünyanın, giderek de dünyamızın hemen her yerinde geçerli sanat yöntemi olduğunu kanıtlıyacaktır.

Kavram olarak ele alındığında, yurdumuzda, sosyalist gerçekçi sanat yönteminin bir yandan içeriğine bağlı kalındığı izlenimi uyandırılırken, öte yandan bir kavram kargaşası yaratılmaktadır. Kimileri «devrimci gerçekçilik», kimileri «toplumcu gerçekçilik» kimileri ise «toplumcu sanat» kavramını benimser görünüyorlar. Kavram kargaşası ise evrensel anlamdaki bir kavram olan «sosyalist gerçekçilik» e ciddi olmayan, geniş kapsamlı, yayvan, belirsiz bir nitelik yükler gibi görünüyor. Hele ünlü bir «Marxist estetikçi!» olarak tanıtılan Ernst Fischer' in sosyalist gerçekçi sanat yön temini yadsıyıcı bir tutumun sonucu olarak, öne sürdüğü «toplumcu sanat» uydurusu Avrupa ölçüsünde bir sulukluğun örneğidir. Bu bakımdan biz, sağlıklı bir sanat yöntemini benimsayebilmek için önce onun adını saptamaktan yanayız. Ve diyoruz ki, bizim sanat yöntemimizin adı, **«sosyalist gerçekçi sanat yöntemi»** dir.

Bu kavrama bağlılığımızı ne «dogmacılıkla», ne «biçimsellikle» ne de küçümseyici bir yorum olan «klasik solculukla» suçlanabilir! Kavramlara su katılmasının önlenmeye çalışılması, her kavramın yerli yerinde kullanılması amaçlarımız arasındadır.

Ancak, gazetemizde sosyalist gerçekçi sanat yönteminin benimsenmeye çalışılması, özellikle yurdumuzdaki ilerici yurtsever, toplumcu yazar ve yapıtlara yabancı kalınacağı, onların küçümseneceği anlamına gelmez. Tersine, bu kokuşmuş düzeni eleştiren, onun olumsuz, çürüyen yanlarını vurgulayan bütün ilerici yurtsever toplumcu yazarlarımızla el ele, omuz omuza olmamızdan, onlarla, faşist saldırganlara, gerici sanat ve edebiyat söz cülerine karşı eylem birliği içinde bulunmamızdan doğal bir sonucu varılamaz.

GENÇLİK VE SANAT İLİŞKİLERİNE BİR YAKLAŞIM

Dost okurlar, biliyorsunuz yurdumuzda gençliğin ne kadar dağınık olduğunu; bölünmelerin, ayrılıkların ortalığı ne denli toza dumana kattığını, gençliğe yol gösterir gibi görünen siyasi gençlik gazetelerinin bu ayrılığı nasıl sömürdüklerini... Gençliği düşünmekten, yurdumuzun gerçeklerinden bu arada sanattan nasıl uzaklaştırdıklarını.

Bu gazetelerin hemen hemen çoğu, belki de hepsi «ideolojik» yazılara ağırlık verirken, sanat yazılarına karşı pek umursamaz bir yol izliyorlar. Öyle ki, bu umursamazlık bir bakıma «bilinçli» ve «kasıtlı» bir tutum biçiminde çıkıveriyor ortaya. Ve birçok haklı öfkeyi, duygusal bir coşkunluğu yaşayan, ülkesinin gerçeklerini öğrenmeye çalışan, haksızlıklara karşı alabildiğine duyarlı olan gençliğin bu yanı büyük ölçüde sömürülüyor. Gençlik sanattan uzaklaştırılıyor, daha da ileri, düşman ediliyor sanata.

Sanat alanında, sosyalist olmayan ya da sosyalizmin şarlatanlığını yapan sanatçıların yozluğu gösterilerek ve bu durumdan yola çıkılarak yaratılan «sanatçılardan adam olmaz» teranesini yutmayacaktır ilerici, yurtsever gençlik. Çünkü, gerçek sosyalist sanatçının hem nasıl adam olduğunu, hem de nasıl adam ettiğini biliyor gençlik: Nazım Hikmetleri, Sabahattin Alileri, Orhan Kemalleri, Cegerxwinleri, Nerudaları, Lorcaları ve öleni, yaşayanı ile yüreklerimizdeki diğerlerini...

Gençliğin bir süre için bile olsa, sanattan uzaklaşmasına, sanata düşman olmasına yol açan iki olgu var genel olarak: Bir yanda dağınıklık, yozluk, tutarsızlık gibi niteliklerin egemen göründüğü sanat ortamı; öte yanda bu durumdan hareketle, gençliği sanattan uzaklaştırmaya, onları dar bir eylem alanına sıkıştırıp bireyci, terörist, maceracı yollara sürüklemeye çalışan sözümona devrimci örgüt ve yayın organları...

Bu iki olguya bir de sosyalizm şarlatanı sanatçıları ve ideologları eklerseniz, varın siz düşünün gençliğin sanat karşısındaki tutumunu ve onlara gerçekten sosyalist sanatı sevdirmenin güçlüğünü. Ama ilerici yurtsever gençliğin yükselen demokratik mücadelesine koşut olarak, sanat çalışmaları da gelişiyor. Okurlarımızın, sanatçı, aydın ve eleştirmenlerimizin de katkısıyla, gençliğin ilerici sanat mücadelesinin daha da gelişeceğine inanıyoruz.

Bu arada, genç sanatçılardan gelecek çeşitli sanat ürünlerine ayrı bir önem vereceğimizi hemen belirtelim.

SOSYALİST SANAT VE YÖNTEMİ

İşçi sınıfı mücadelesinin dünyada hızla ilerleyişi, kendisini her gün yeniden ve güçlenerek kanıtlaması, bilimsel sosyalizmin kendisini hayatın hemen bütün alanlarında duyurması, sanat alanında da köklü dönüşümlere, gelişmelere yol açtı. Sanat ve edebiyattaki gelişim süreci sonucunda gerçekçilik akımı sosyalizmle birleşerek sosyalist sanatın yöntemini oluşturdu. Böylece, günümüzün tek yaratıcı yöntemi olan sosyalist gerçekçilik çıktı ortaya ve gelişerek egemen olma yoluna girdi, sanat ve edebiyat alanına dünya ölçüsünde. Rusya'da devrime hazırlanma döneminde ortaya çıkan bu yöntemle, dünyada ilk kez, işçiler sanat eserlerine kahraman olarak girdiler. Ve o gün bu gündür insanlığın her gün biraz daha azalıyor utancı, artıyor onuru. Sosyalist gerçekçiliğin özü yapıcıdır. Ama yapıcılığında öyle bir tutarlı yol izler ki, elinde olmadan yıkıcı da olur. Yıkıcılığın yapıcı özellikle birlikte yürümesi, bu yöntemin bilimsel niteliğinin doğal sonucudur.

Sanat ve edebiyattaki yapıcı rol; yöntemin ilerici bir gelenek üzerine oturması, sosyalist olmasa da ilerici sanat ve edebiyat yapıtlarından da dersler çıkarması biçiminde özetlenebilir. Yıkıcı rolünü ise, sosyalist görüşlere karşı çıkan ya da bunların gerçekleştirilmesini engelleyen her şeyi eleştirmek biçiminde belirtebiliriz.

Sosyalist gerçekçilik, geçmişteki sanata ilgisiz değildir. Çünkü, gelişen, sağlam, güçlü, gerçekçi gelenneklerin günümüzdeki devamıdır. Bu tutumuyla da sanat, sanat sürecinde yeni bir çağı oluşturur. Bu yöntem, sosyalist dünya görüşünün ürünü olduğundan, ne denli katı ve acımasız olursa olsun, hayatın gerçeklerine sıkı sıkıya bağlıdır. Ve bu, sosyalist gerçekçiliğin içeriğini belirleyen, onu günden güne geliştiren yaratıcı özün oluşmasına yol açar. Bu öz, sanatçı hayal gücü, benzetme ve yaratıcılıkla dile gelir, sanat ve edebiyat yapıtlarında. Sosyalist gerçekçiliğin ilkeleri «ideolojik» ve «estetik» olmak üzere şöylece sıralanabilir :

1. Sosyalist ideolojiye bağlılık,
2. Halka hizmet ve partizanlık,
3. Emekçi halkın mücadelesi ile sıkı bağlar kurmak,
4. Sosyalist hümanizma ve enternasyonalizm,
5. Tarihi iyimserlik,
6. Formalizmin, sübjektivizmin ve natüralist ilkeciliğin reddi.

İşte bu ilkelerin saptanması, dananın kuyruğunun kopmasına yol açıyor. Bir çok estetikçi karşı çıkıyor, sosyalist gerçekçiliğin bu ilkelerine. Çığlık çığlığa haykırıyor, sanatçılar ve estetikçilerin bu kısmı ve sanatçının özgürlüğünü (ki aslında başıboşluktur bu) savunuyorlar. Oysa bu ilkeler, bir sanatçının sosyalist olmasının ön koşuludur, bir bakıma ve asıl yaratıcılık bu ön koşula uymakla başlar. Ve gerçek sosyalist sanat ürünleri bu aşamadan sonra yaratılır. Bu ilkelerin tek tek irdelenmesi bize, bunlara karşı çıkanların gerçekte sosyalist olmadıklarını gösterecektir.

Bu ilkelere uyularak gerçekleştirilen ön koşuldan sonra, sanatçının yeteneği söz konusu olacaktır. Sosyalist gerçekçiliği savunanlar, hiçbir zaman bu ilkelerin sanatçının yeteneğine baskın çıkmasını, onun yeteneğinin yerini almasını öne sürmemişlerdir. Tersine, bu ilkelerin, sanatçının yeteneğini yönlendirmesini, o yeteneklere bilinç katmasını ve sanatçının giderek yaratıcı olmasını savunmuştur sosyalist gerçekçiler. Ve yaratmada, bu anlamda sonuna dek özgürdür sanatçı. Sanatçının yaratıcı olabilmesi, insanın hayatına, duygu ve düşüncelerine seslenebilecek bir bilgi düzeyinde olmasını da gerektirir. İnsanlığın deneylerini, çeşitli alanlardaki birikimlerini en iyi sanat biçimleri içinde verebilecek bir betimleme (tasvir) gücü de, bu yöntemi uygulayacak sanatçıda aranan başlıca özelliklerden biridir.

Bütün bu nedenlerdir ki, sosyalist gerçekçilik, kitlelerin sosyalist bilinçle eğitilmesinde en güçlü araçlardan biridir. Ayrıca, bu yöntem, sanatçının yaratıcı gücünü arttırarak onun kendi kişisel eğilimlerine uygun biçimleri ve biçemleri (üslûp) bulmasına yol açar.

CİNAYETLERİ KİM PLANLIYOR

(Baştarafı 1. sayfada)
mas İTÜ önünde tabancayla vuruldu. Özer, okulda işgal olduğunu görünce geri dönmüştü, otobüs durağına doğru yürürken yanına yaklaşanlar tarafından yaralandı. Daha sonra babasının basına yaptığı açıklamadan anlaşıldığına göre Özer'in hastanede kaldığı sürede adeta ölmesi için gereken herşey yapıldı. Özer'e gereken tıbbi ilgi gösterilmedi. Doktor, yoğurt yemesini yasakladığı halde, polis zorla yoğurt yedirdi, ellerinden yatağa bağlandı, «serum takın» diye bağırmalarına kimse kulak asmadı ve gerektiği halde hastaya serum takılmadı. Özer bu koşullarda hastanede öldü.

«Bir Kıbrıslı faşist» olaydan sonra açık açık şöyle diyordu : «Biz o gün Özer'i değil bir başkasını vuracaktık.» Bu faşist, sömestr tatilinde Kıbrıs'a giderken Mehmet Ömer'le aynı feribottaydı. M. Ömer ile bir süre tartıştı ve onu ölümle tehdit etti. Bu faşist, Kıbrıs Milli Ülkü Derneği Başkanı İbrahim Cumali'nin kardeşiydi. Cumali, Denktaş iktidarının kurduğu PEYAK'ın yönetim kurulu üyesidir ve Kıbrıs Mühendis ve Mimar Odaları'nın tek faşist temsilcisi olarak da tanınır. Ö. Elmas'ın cenazesi sırasında Milli Ülkü Derneği üç bildiri dağıttı. Bu bildiriler Türkiye'de gazetelere de yansıdı. Bildirilerden biri «Şikâyet etmiyoruz, ihtar ediyoruz» başlığını taşıyor ve Milli Ülkü Derneğinin protesto edilmesi söz konusu edilerek şöyle deniyor: «Yüce milletimizin tarih boyunca sembolü olmuş Bozkurt'un ardından bakıp havlayan kırk itler. Bunun hesabı mutlaka sorulacaktır. Her zaman arkasına sığınıp terbiyemizle bizi bağlı tutacak bir cenaze bulamayacaksınız. (...) Ardından kırk it havlamayan kurt, kurt değildir.» Diğer bildiri ise doğrudan evlere postalanmıştı. Ülkücünün hedefinin toplum içindeki mikropları temizlemek olduğu belirtilen bildiride «Artık, Malatya'da, Kızıldere'de, Zeytinburnu'nda olduğu gibi derslerini vereceğiz» denerek Kıbrıslı ilericiler ölümle tehdit ediliyordu.

Kıbrıs'tan söz ederken ister istemez akla doğrudan Denktaş'a bağlı olan «Gençlik, Spor ve Kültür İşleri Dairesi» geliyor. Bu kuruluş «spor» kisvesi altında en küçük köylere dek girmekte, kitaplıklar kurarak, gençleri etrafında toparlayarak bir «kara gömlekliler» ya da «fırtına birlikleri (SA)» oluşturmaya çalışmaktadır. Bir kısım Kurucu Meclis üyesi bu dairenin karanlık işler çeviren bir daire olduğunu ve kapatılması gerektiğini açıklamışlardır. Bu dairenin müdürü, Kıbrıs Milli Ülkü Derneğinin kurucusu, birçok ilericinin kanını akıtmış olan Fikret Kürşat'tır. K.M. Ülkü Derneği ve Kıbrıstaki faşist odakların mali olanakları Gençlik, Spor Dairesince karşılanmaktadır.

Dernek birkaç faşist öğretmen aracılığıyla liselerde örgütlenmek istemiş ancak başarısız kalmıştır. Şimdi Spor dairesi bu işi yürütüyor. Türkiye'de öğrenim gören sayıları 10-12' yi geçmeyen faşistler Dr. Küçük'ün dediği gibi Kıbrıs'tan beslenmekte.

Beşiktaşta sokak ortasında vurulan, Ö. Elmas'ın yakın arkadaşı Mehmet Ömer Kıbrıstaki devrimci mücadelede ön saflarda olan bir yurtsever olarak tanınıyor. M. Ömer burjuva basınında yaymaya çalıştığı gibi kişi değil, aslında işçi sınıfına yabancı sapık, bozguncu akımlara karşı olan bir ilericiydi. Mehmet, Aksaray'da 2-3 ay önce faşistlerce kovalanmış, birkaç kez de öldürülmek istenmiş. Özer'in cenazesi sırasında öne çıkması da şöyle açıklanıyor : «Mehmet ile Özer Makine Bölümünde iki Kıbrıslı öğrenci idiler. Cinayetin kınandığı gün öğrencilerin kararını polise birinin bildirmesi gerektiğinde İTÜ-DER'den kimse ortaya çıkmamış, forumda, yürüyüşte sesi çok çıkanlar da ortadan kaybolmuştu. Bu durumda Mehmet kendisinin kararı iletebileceğini söyledi. Binadan çıkıp kararı polise iletti, pazarlık sözkonusu değildi.» Mehmet sürekli takibedildiğini söylüyordu. Öldürülmeden 3 gün önce de arkadaşlarına bunu söylemişti.

Mehmet Ömer'in öldürüldüğü akşam polisler kız yurduna gelerek iki Kıbrıslı kızı aldılar, «Bir öğrenci ölmüş. Kıbrıs'lı mı? Kıbrıslı ise kim?» diyerek morga götürdüler. Morga girdiklerinde bir başka polis kızlara «Mehmet Ömer'i tanıyormusunuz?» diye bir soru yöneltti. Acaba ölenin Mehmet Ömer olduğu baştanberi biliniyor muydu?

Bu olayların ardından 12 Mart günü Ankara'da Abidinpaşa Meslek Lisesi öğrencisi Ata Yıldırım sokakta kurşunlanarak öldürülüyor, cenazesi ailesine verilmeyerek kaçırılıyordu. 20 Mart günlü Cumhuriyet'te O. Akbal'ın köşesine aldığı, Ata Yıldırım'ın babası, MHP'nin iki kez milletvekili adayı olmuş Nusret Yıldırım'ın Türkeş'e çektiği telgraf ilginçti :

«Size bu telgrafı, yıllarını MHP'ye vermiş bir üye olarak değil, yüreği kan ağlayan bir baba olarak çekiyorum. (...) Ata Yıldırım cuma günü okul dönüşü Abidinpaşa Ülkü Ocaklılarca pusuya düşürüldü. Abidinpaşa'da üç lisenin arasına kurulmuş Ülkü Ocakları Derneği'nin başka aile ocakları sönmeden kapatılmasını, oğlumun katillerinin adalete teslimini ve cenazenin iadesini arzederim.»

Olayların saptanabilen gelişimi bu. Akla tarihteki «Kara Yüzler» geliyor. Tüm ilericiler, demokrasiden yana kuruluşlar, özgürlükçü milletvekilleri bu olayların üzerine eğilmeli, cinayetlerin aydınlatılması ve bu tür olayların önlenmesi için acil girişimlerde bulunmalıdırlar. Faşistlerin ülkede serbestçe at oynatmasına, katillerin sokaklarda gezmesine son verilmelidir. Faşizme karşı mücadele tüm yurtseverlerin, ilericilerin, sosyalistlerin, sosyal demokratların, demokratik solcuların, gerçek Atatürkçülerin ertelenmez görevidir.

YUSUF KÜPELİ

(Baştarafı 4. sayfada)
şeylere karşı en insani korunma istekleri, hücre cezalarıyla cevaplandırılmaktadır.»

Yusuf Küpeli ve Ertuğrul Kürkçü'nün hiç bir gerekçe gösterilmeden Maltepe Cezaevi'nden Mamak Cezaevi'ne sürüldüğü öğrenilmiştir. Ayrıca Niğde Cezaevi'ndeki siyasal tutuklular, Cezaevi'nin yanında bulunan Çimento Fabrikasının tozlarını yutmak gibi sağlığa aykırı bir durumla karşı karşıyadırlar.

Siyasal tutuklulara yapılan baskılar, tüm ilerici, demokratik güçlere yöneltilen faşist baskı ve terörün bir parçasıdır. Siyasal tutuklulara yapılan baskılara karşı çıkmak, tüm demokratik güçlerin eylem birliği için ortak bir hedef durumundadır. Yapılması gereken şey, fiilen varolan eylem birliğini örgütlü bir güç durumuna getirmektedir.

Bu konuda da maocuların troçkistlerin, goşistlerin işbirlikçi burjuvazi tarafından sahneye sürüldüğünü görüyoruz. Onlar, faşist saldırganlığın zulmü altında inletilen yurtseverlere saldırıyorlar; böylelikle gerici güçlerin değirmenine su akıtıyorlar. **Bu somut durum, bozguncuların, demokratik güçlerin eylem birliğini kundaklayıcı niteliğini bir kez daha açığa çıkarıyor.**

BAŞYAZI

(Baştarafı 1. sayfada)
güruhun sık sık kullandığını görüyoruz.

Faşist çetelerin bu taktiklerine karşı geniş öğrenci kitlesi içerisinde çalışmak görevi güncel bir önem kazanmıştır. Faşist güruhun, bizim akademik, demokratik haklarımızı savunamıyacağı gerçeği öğrenci kitlesine anlatılmalıdır. Çünkü, bizim akademik, demokratik haklarımızı gaspedenler, işbirlikçi büyük burjuvazinin iktidarı olan gerici MC iktidarıdır. Faşist çeteler ise, MC iktidarının, işbirlikçi büyük burjuvazinin beslemeleridir. Bizim haklarımızı gaspedenlerin beslemeleri, destekçileri, bizim haklarımızı savunamazlar. Ulusal bağımsızlığımız, demokratik hak ve özgürlüklerimiz uğrunda mücadele eden ilerici, yurtsever, devrimci kardeşlerimize saldıranlar, hiç bir zaman bizim demokratik haklarımızı savunamazlar.

Bazı okullarda devrimci öğrenciler silah zoruyla okula alınmamakla birlikte, bazı okullarda da ilerici, devrimci öğrencilerin okula devam etmediği, öğrenci kitlesini «küçük burjuva» diye küçümsediği için okullara uğramadığı, bilinen bir gerçektir Bu yanlış, bir tavırdır, özünde demokrat yurtsever olan geniş öğrenci kitlesini faşist çetelerin boyunduruğu altına itelemek demektir. İçinde bulunduğu sosyal kesimde tutarlı bir mücadele veremiyenler, başka hiç bir kesimde kararlı bir mücadele veremezler. Üstelik, sınıfsal konumu ne olursa olsun, öğrenci gençliğin önemli bir demokratik güç olduğunu unutmamak gerekir. Yapılması gereken şey, öğrenci gençliği, faşist çetelerin kanlı terörüne karşı birleştirmek, örgütlü bir güç durumuna yükseltmektir.

Bu konuda da, sosyalist öğrencilere büyük görevler düşmektedir: Okullara sürekli gitmek, öğrenci gençlik kitlesi ile sıkı bağlar kurmak, faşist çetelerin oyunlarını, taktiklerini bozmak, yoğun ajitasyon, propoganda çalışmaları yapmak, öğrenci gençliğin akademik, demokratik haklarını ileri sürmek, bu haklar uğrunda öğrenci gençliği birleştirmek, örgütlemek... Bu görevleri yerine getirirken, öğrenci gençliğin, tüm gençliğin bir parçası olduğunu, gençliğin yolunun, işçi sınıfının ulusal ve sosyal kurtuluş yolu olduğunu unutmamak gerekir.

Unutulmaması gereken diğer bir gerçek de şudur: İşçi sınıfına ters, sapık akımlar olan maoculuk, troçkizm ve goşizmin çizgisinde yürüyenler, hiç bir zaman demokratik üniversite mücadelesinin sürekli ve kararlı savunucuları olamamışlardır. Varoldukları okullarda öğrenci gençliği birleştirici değil, parçalayıcı bir yol izlemişler; bu tavırları ile çoğu okullarda bilerek veya bilmeyerek faşist çetelerin yerleşmesine zemin hazırlamışlardır.

Hem faşist çetelere, hem de bölücü akımlara karşı okullarda verilecek mücadele, demokratik üniversite mücadelemizin ayrılmaz iki yanını teşkil etmektedir.

MC YIKILMALIDIR !

(Baştarafı 1. sayfada)
karşı koyma biçimi olarak yığınsal çıkışlar büyük önem taşımaktadırlar.

MC İKTİDARI AMERİKANCIDIR, NATOCUDUR.

Faşist biçimli MC iktidarı yalnız içte değil, dışta da halk düşmanı bir politika izlemektedir. ABD üsleri için Çağlayangil'in Amerika'ya yaptığı gezi bunu ispatlamaktadır. MC iktidarı, yurdumuzda yeni yeni ABD üslerinin açılması bunun karşılığında daha fazla kredi için, ABD hükümeti ile pazarlıklar yapmaktadır. Amerika'ya, NATO'ya daha sıkı bağlanabilmek için silahlanma harcamaları % 177 arttırılmıştır. Kıbrıs'ta izlenen politika, Kıbrıs'ın bağımsızlığını, toprak bütünlüğünü ortadan kaldırıcı bir niteliktedir.

MC YIKILMALIDIR!

Bütün bunlardan anlaşılacağı gibi, MC iktidarı içte ve dışta izlediği halk düşmanı politika ile emperyalizmin ülkemizdeki politik karargahı durumundadır. Bir avuç parababasının, faşistin, gericinin dışında tüm halkımızın ortak isteği MC'nin yıkılmasıdır.

Fakat MC iktidarı nasıl yıkılacaktır? Son meclis görüşmelerinde Gensoru'nun reddedilmesi, MC'nin yalnız parlamento içerisinde verilen mücadele ile yıkılamıyacağını göstermektedir. Parlamento içerisinde verilen mücadelenin önemi küçümsenmeden, geniş emekçi yığınlarının örgütlü bir biçimde katıldığı yığınsal direnişler ancak MC'yi yıkıma götürebilir Parlamento içi ve parlamento dışı mücadele birleştirilmeden MC yıkılamaz. Bu konuda da CHP' ye büyük görevler düşmektedir.

HALKTAN YANA, DEMOKRATİK BİR İKTİDAR İŞBAŞINA GEÇİRİLMELİDİR!

MC iktidarının yıkılması tüm ulusal demokratik güçlerin en acil görevi olarak önümüzde durmaktadır. Çünkü MC yıkılmadan faşizmin geriletilmesi sözkonusu değildir. Ama MC'nin yıkılması, faşizmin tamamen yokolması anlamına da gelmez. MC'nin yıkılması ancak faşist güçlerin geriletilmesini beraberinde getirebilir. Faşizmin tamamen yokedilebilmesi için, onu yaratan sosyo - ekonomik koşulların yokedilmesi gerekir.

Tüm emekçi halk yığınlarının ortak isteği, MC'nin yıkılıp, yerine halktan yana, demokratik bir iktidarın işbaşına geçirilmesidir Kimi çevrelerin iddia ettiği gibi bugün parlamento içerisinde varolan demokratik siyasi bir örgütün tek başına iktidarı, gerçek anlamda halktan yana, demokratik bir iktidar değildir. Böyle bir iktidar, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi için ileri bir adım olabilir. Gerçek anlamda halktan yana, demokratik bir iktidar ise tüm demokratik güçlerin içinde yeraldığı, işçi sınıfının geniş bir biçimde temsil edildiği bir iktidardır. Bu iktidar, emperyalist kölelik zincirini kıracak, işbirlikçi burjuvazinin, büyük ağaların egemenliğine son verecek, sosyalizmin yolunu açacak olan ileri demokratik düzeni oluşturacaktır. Emekçi halkımızın hayati çıkarları bu doğrultudadır.

İşçiler, köylüler, aydınlar, öğretmenler, öğrenciler, tüm emekçiler; ileri demokratik bir düzeni oluşturacak, halktan yana bir iktidar için ileri!

URUGUAY:

GENÇLİK BARBARLIĞA KARŞI

Bu belgeler, Uruguay halkı, gençliği ve öğrencileri üzerinde uygulanan zalim baskıları yansıtmaktadır. Uluslararası Öğrenci Birliği'nin bir üye örgütü olan Uruguay Öğrenci Federasyonunca sağlanmıştır. Belgeler kardeş Uruguay halkı ve gençliği ile dayanışmaya bir katkıda bulunmak amacıyla yayınlanmaktadır.

BİR GENELGE

Aşağıdaki genelge, tüm eğitim kurumlarına gönderilmiştir. Uruguay rejiminin otuz yıl önceki Nazi-faşist rejimlerden örnek aldığını göstermesi açısından önemlidir.

sayı 1376/975/AH
R. 42/61/75
Montevideo, 16 Mayıs 1975
.... Müdürlüğüne
Sayın Bay,

15 Mayıs tarihli bu genelge Temel, Orta ve Yüksek Öğrenim Genel Müdürünce aşağıdaki kararı bildirmek üzere yayınlanmıştır :

1/ Liseler ve bağlı orta öğrenim kurumları, Genel Yönetim kanalıyla, bir yayın önerisinde bulunmadan önce Kitap Danışma Komisyonunun onayını alacaklardır.

2/ Lise ve Orta Öğrenim kitaplıkları, ellerinde bulunan ulusal geleneklerin temel ilkelerine aykırı olan, özellikle Marksist eğilimli tüm kitap, dergi, broşür, süreli yayın, plak ve benzeri tüm malzemeyi hemen bu bölüme göndereceklerdir.

3/ Yöneticiler sadece sosyal bilim kitaplarına dikkat göstermekle kalmayacaklar, içinde Batı düşüncesini yaralayıcı kavramlar bulunabilecek olan müsbet, doğal ve dilbilim kitaplarını da inceleyeceklerdir.

4/ Bu, araştırmaların bizzat müdürler tarafından yürütüleceği, gerektiğinde sorumluluğuna güvenilebilen saygıdeğer kişilerin yardımlarının istenebileceği hatırda tutulmalıdır.

5/ Tehlikeli yayınlarla birlikte, okul yönetiminin şüphesi bulunan yayınların bir listesi de gönderilmelidir.

Saygılarımla
Waldemar Ferro,
Genel Sekreter

NIBYA SABALSAGARAY

İŞLENEN CİNAYETLERDEN İKİSİ :

Nibya Sabalsagaray (Uruguay Öğrenci Federasyonu Lideri)

29 Haziran 1974'de işkence edilerek öldürüldü. Liber Arce, Hugo de los Santos, Susana Pintos gibi diğer özgürlük şehitlerinin yanında, bir işçi kasabası olan Colonia'da doğan 23 yaşındaki bu öğretmen adayının adı da sonsuza dek yaşayacaktır.

27 Haziran 1974 günkü protesto kampanyasından sonra kaldığı evde tutuklandı. 24 saat işkence gördükten sonra istihkam birliği barakalarında öldü.

Ölümünden üç ay sonra, doğduğu kentte bulunan mezarına üzerinde **«Nibya Sabalsagaray, Sosyal adalet mücadelesinde kahramanca öldü.»** yazılı bir plaka kondu. 1975 Haziranında polis plakayı söktü ve Nibya'nın kardeşi ve iki amcasını tutukladı.

ALVARO BALBI

Alvaro Balbi

«Prensa Latina» Basın Ajansı teleksinden :

«Buenos Aires, 7 Ağustos, /PL/. Geçen çarşamba günü ölen Uruguaylı komünist militan Alvaro Balbi'nin ölümünün otopsi raporlarına ve yakınlarının ifadelerine göre polis işkencesinden meydana geldiği saptanmıştır.

Uruguay Öğretmenler Birliği Başkanı Selmar Balbi'nin oğlu olan Alvaro Balbi 31 yaşında idi. Balbi, çalışıyor ve bir müzik okulunda okuyordu. 29 Temmuz Salı günü bir çok kişinin tutuklandığı bir «toplama»da polisçe gözaltına alındı. Ertesi gün karısı polis merkezine gittiğinde, Balbinin orada tutuklu olmadığı söylendi. Otopsiden çıkan sonuca göre bu bilginin verildiği anda Balbi zaten ölmüş olabilir. 31 Temmuz Perşembe günü bir polis aracı Balbi'nin cesedini Montevideo'nun banliyösünde bulunan evine götürdü. Polis yetkilileri karısına **astım krizinden** öldüğünü söylediler. Daha sonra bulunan işkence izlerinin kendileriyle ilgisi bulunduğunu reddettiler. Vücutta, iki bacakta kırık, akciğerde parçalanma ve vücudun çeşitli yerlerinde yaralar vardı. Tracheotomy izlerinden **«denizaltı uygulaması»** denilen işkenceden öldüğü anlaşılıyordu.

Cenazeye iki bini aşkın insan katıldı. Birkaç genç subay Balbi'nin ailesine cinayeti kınadıklarını bildirdiler. Kitle yayın organlarına, olaydan yada kurbanın adından söz etmemeleri için kesin talimatlar verildi. Olay Uruguay basını, radyo ve televizyonu tarafından sessizlikle geçiştirildi. Sadece cenaze törenini bildiren küçük ilanlar gazetelerde yer aldı. Diğer tutuklu aileleri arasında büyük heyecan...»

(Burada telekse müdahale edilerek yayın kesildi) (...)

ULUSLARARASI ÖRGÜTLERİN URUGUAY'DAKİ DURUMLA İLGİLİ TUTANAĞI

Bu yıl Mayıs ayı sonunda Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF), Uluslararası Hıristiyan Demokratik Gençlik Birliği (UHDGB) ve Uluslararası Öğrenciler Birliği (UÖB) temsilcilerinden oluşan bir heyet Uruguay'a giderek incelemeler yaptı. Heyet ülkede kaldığı süre içinde ülkenin sosyo-ekonomik durumu ile ilgili tanıklar dinledi, ülkedeki büyük baskıya, hükümetin demokratik özgürlükleri ve insan haklarını çiğneyişine tanık oldu. Sendikalara, kültürel, siyasal ve öğrenci örgütlerine ve önde gelen liderlerine, eski milletvekillerine, genç kadın ve erkeklere, rahip ve askerlere yapılan baskıları uluslararası kamuoyuna açıklamayı gerekli görüyoruz.

EĞİTİM VE KÜLTÜRE SALDIRI

Diktatoryal baskı eğitim ve kültür üzerinde yoğunlaştırılmıştır. Çok sayıda öğretmen tutuklanmış, işkencelere maruz kalmıştır. Eğitim üzerinde yoğun bir hükümet kontrolu kurulmuş, bazı eğitim kurumları dağıtılmıştır. Üniversitenin ve kamu eğitiminin tarihi kazanımları kasten tahribedilmiş, yıllar süren çalışmalar sonunda kurulan önemli kurumlar çalışmaz hale getirilmiş, dünyaca bilinen pedagojik ve bilimsel çalışmalar «suç» haline getirilmiştir. Baskı özellikle üniversite üzerine yönetilmektedir. Kültüre yapılan saldırılar arasında kitabevlerine el koymak, kitapları kağıt fabrikalarına göndermek hatta özel kitaplıklara (eski milletvekili Prof. Vivian Trinas'a yapıldığı gibi) saldırmak vardır.

BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNÜ YOKETME

25 Nisan günü, günlük **«El Popular»** gazetesi yöneticisi Eduarda Viera bir askeri mahkeme önünde yargılanmıştır. Guillermo Israel adındaki bir Uruguay yurttaşı (II. Dünya savaşında yahudi olduğu için Almanya'dan kaçıp 1936'da Uruguay'a yerleşmişti) büyük oğlu tutuklanıp, işkence gördükten sonra ülkeden atıldı. Israel DAC'nin AND basın ajansının on yıllık muhabiri idi. En eski günlük gazete **«El Dia»**nın bir sayısı toplatılmış ve kapatılması için baskı yapılmıştır.

Tüm muhalefet basını, bugün kapatılmış ve düzinelerce gazeteci hapse atılmış işkence görmüştür.

SENDİKAL HAKLARI AYAKLAR ALTINA ALMAK

Diktatörlüğün baskıcı politikası sendikalar üzerine yöneltiliyor. Ulusal İşçi Merkezi, kapatılmış, liderleri hapse atılmış ve işkence görmüşlerdir.

11 ve 14 Mart günleri, güvenlik kuvvetleri Demiryolu sendikasını basarak, liderlerini tutuklamışlar, eşyaları ve buldukları paraları yağmalamışlardır.

TERÖR VE İŞKENCE

Artan oranda işkence, baskı ve terör uygulanmaktadır.

Faşist «Mavi ve Beyaz» ve «Ulus» gazetelerinin başlıkları : «Yaşasın Ölüm», «Yaşasın Faşizm».

İşkenceler işçilere, demokratlara hatta diktatörlüğe karşı eylemlere katılmayanlara **bile** uygulanmaktadır. Tutukluların ailelerine de baskılar sürdürülmektedir. 1 Mayıs'tan önce ve 1 Mayıs gösterilerinde yüzlerce kişi tutuklanmış, işkence ve baskıyla karşılaşmışlardır. Bunların birçoğu ünlü liderlerin, siyasal ve sendikal militanların çocuklarıdır.

EKONOMİK TERÖR

Ülke tarihinin en büyük krizini yaşamaktadır. Diktatörlük, yabancı sermayeye teslimiyetçi bir ekonomi politikası izlemektedir. İşçilerin ücretleri ve sosyal hakları kısıtlanmakta, işsizliği arttırıcı bir siyaset izlenmekte ve bütçenin önemli bir bölümü baskı tedbirlerine ayrılmaktadır.

Gençlik örgütleri, işçiler gibi ağır baskı altında tutulmakta, temel özgürlükleri gaspedilen gençler ve öğrenciler işçilerle birlikte diktatörlüğe karşı direnmektedirler.

Aşağıda imzaları bulunan örgütler, Birleşmiş Milletleri, İnsan Hakları Komisyonunu ve UNESCO'yu işkence, kaçırılma, tutuklama hareketlerini soruşturmaya çağırırız. Ayrıca tüm öğrenci ve gençlik örgütleriyle, dünyadaki tüm gençleri ve öğrencileri, Uruguay diktatörlüğünü protesto etmeye, insan haklarına tecavüz edilmesinin durdurulmasını ve demokratik hak ve özgürlüklerin yeniden kurulmasını istemeye çağırırız.

DDGF - Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Genel Sekreter Yardımcısı Serge Dubrovsky

UHDGB - Uluslararası Hıristiyan Demokratik Gençlik Birliği lideri Antonio Lucciani

UÖB - Uluslararası Öğrenciler Birliği sekreterliğini temsilen Gilles Vigoureux

İLERİCİ yurtsever GENÇLİK ★ Onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi ★ Sahibi : Serter Ersin ★ Sorumlu yönetmen : Bahattin Seven ★ Yönetim yeri : Divanyolu, Klodfarer cad. Örer İşhanı, No : 33 - 35/11, Cağaloğlu - İSTANBUL ★ Yazışma adresi: P.K. 914, Sirkeci - İSTANBUL ★ Abone : 6 aylık 25 TL, 12 aylık 50 TL ★ Anadolu Dağıtım : TAN DA. / / Ankara Dağıtımı : Ankara Dağıtım ★ Dizgi tertip : BAŞARAN Matbaası, Baskı : UFUK Matbaası ★ Son baskı : 27 Mart